Proletari din toate țările, uniți-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul II—Nr. 156
Marți 25 oct. 1955

4 pagini
Prețul 20 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii și Silviculturii din R.P.R.

IN ACEST NUMAR:

100 DE ANI DE LA NAȘTEREA LUI I. V. MICIURIN — Acad. N. V. Tițin: Știința miciurinistă — vlăstar al orînduirii sovietice; Prof. N. Glosan: Opera lui I. V. Miciurin este nemuritoare; Realizări obținute în zootehnie prin aplicarea învățăturii miciuriniste; Gelu Oproiu: Un vis împlinit. (pag. a 2-a).

Ing. Fl. Paulian: Gîndacul ghebos, dușman periculos al semănăturilor de toamnă (pag. a 3-a).

Caloiu Ștefan: De pe aceeași pășune — producție înzecită. (pag. a 3-a).

Luna prieteniei romîno-sovietice (pag. a 3-a).

I. Alexe: Vizitînd Expoziția agricolă a R. D. Germane. (pag. a 4-a).

In ajunul deschiderii conferinței miniștrilor Afacerilor Externe ai celor patru puteri. (pag. a 4-a).

Scrisoarea adresată de N. A. Bulganin președintelui S.U.A. Eisenhower. (pag. a 4-a).

Sărbătorirea centenarului lui Miciurin în U.R.S.S. (pag. a 4-a).

Declarațiile d-lor Dulles și Mac Millan în legătură cu Conferința de la Geneva. (pag. a 4-a).

Zilele acestea sînt hotărîtoare pentru succesul campaniei agricole de toamnă

Oamenii muncii de pe ogoare au obținut în aceste ultime zile noi și însemnate succese în lupta pentru grăbirea și terminarea lucrărilor agricole de toamnă. Intr-o serie de regiuni, ca Suceava, Craiova, Pitești și altele, recoltatul porumbului, florii-soarelui și sfeclei de zahăr poate fi considerat ca terminat.

Importante succese au fost obținute și pe tărîmul grăbirii însămînțărilor. Lucrînd cu spor, țăranii muncitori individuali, colectiviștii, întovărășiții și mecanizatorii din gospodăriile de stat și S.M.T.-urile din cuprinsul regiunilor Galați, Constanța și Baia Mare au realizat planul însămînțărilor de toamnă în proporție de respectiv 97,5 la sută, 74,6 la sută și 66,4 la sută.

Așa cum reiese din comunicatul Ministerului Agriculturii și Silviculturii, pînă la 22 octombrie în întreaga țară porumbul a fost recoltat în proporție de 71 la sută, sfecla de zahăr 67,4 la sută, cartofii 83,3 la sută, iar însămînțarea păioaselor de toamnă a fost făcută pe o suprafață de 2.050.000 ha. De aici rezultă că în multe regiuni lucrările agricole de toamnă sînt întîrziate și că în zilele următoare mai este încă de executat un important volum de lucrări agricole, printre care un loc însemnat îl ocupă lucrările de însămînțări.

Intr-o serie de regiuni ca Timișoara, Arad, Stalin, Suceava etc., cu toate condițiile favorabile din ultimele zile, muncile agricole de toamnă continuă să se desfășoare încă sub nivelul posibilităților locale. Cu deosebire este rămasă în urmă regiunea Timișoara, unde porumbul s-a recoltat numai în proporție de 46.7 la sută, sfecla de zahăr 41.1 la suta, iar din planul însămînțărilor a fost realizat numai 30,4 la sută.

După cum se știe, în ultimul timp vremea a fost prielnică, solul a avut umiditate suficientă, terenul ce urma a fi însămînțat a fost eliberat in mare parte de culturile tîrzii. De asemenea, in aceste regiuni există un număr suficient de tractoare, mașini agricole și atelaje. Care este totuși cauza că în aceste regiuni lucrările agricole se desfășoară într-un ritm atît de încetinit? Adevărul e că aici multă vreme au lipsit conducerea și îndrumarea permanentă menite să asigure buna desfășurare a campaniei. Multe din sfaturile populare și organele agricole din regiunile respective au considerat că este suficient să alcătuiască la începutul campaniei un plan de muncă, ca apoi să lase ca lucrurile să meargă de la sine. Procedînd astfel, aceste organe de stat și agricole n-au căutat sa desfașoare în rîndul țăranilor muncitori o temeinică muncă de lămurire pentru a le arăta ce mare importanță are executarea la timp și cît mai bine a muncilor de toamnă.

In regiunile amintite și în altele, capacitatea de lucru reală a tractoarelor și atelajelor existente se folosește insuficient, din care cauză viteza zilnică de lucru planificată nu se realizează. Există o serie de stațiuni de mașini și tractoare, ca Săveni-Suceava, Șicula-Arad, Ciorogîrla, Titu, Anghelești, regiunea București, și altele, unde, din lipsă de îngrijire tehnică și spirit gospodăresc al conducerii acestor unități, multe din tractoarele și mașinile agricole nu lucrează cu întreaga lor capacitate, se defectează des, le lipsesc piese de schimb sau combustibilul necesar.

Timpul este destul de înaintat. Din epoca optimă pentru însămînțări au mai rămas doar cîteva zile. Ținînd seama de această situație, se impune mobilizarea masivă a forțelor de lucru existente, repartizarea chibzuită pe feluri de lucrări și folosirea lor cu randament sporit, astfel ca în zilele ce urmează însămînțările **să poată fi complet terminate in toate regiunile țării, iar lucrările de recoltări și arături adînci să se desfășoare cu maximum de intensitate.**

Organele de stat și agricole de la regiuni, raioane și comune au datoria de a îndruma și mobiliza pe țăranii muncitori în așa fel ca aceștia, în următoarele zile, să poată termina în cele mai bune condiții muncile agricole de toamnă. In acest scop, este necesar ca în cadrul fiecărei comune folosirea atelajelor să fie astfel dirijată, încît să se aibă în vedere întreg ansamblul de lucrări agricole ce necesită să fie făcute în această toamnă. Țăranii muncitori care au terminat însămînțările să fie îndrumați să ajute pe cei rămași în urmă cu lucrările agricole. E bine să fie organizate cît mai multe grupe de întrajutorare între țăranii muncitori, în cadrul cărora mai multe familii să se ajute reciproc.

O atenție deosebită trebuie acordată folosirii la maximum a capacității de lucru a tractoarelor și mașinilor agricole. Pentru aceasta, în fiecare S.M.T. și gospodărie de stat este necesar să se organizeze astfel munca, încît toți salariații care știu să mînuiască tractorul să lucreze pe tractoare pentru a se forma schimbul doi, iar elevii tractoriști trimiși în S.M.T.-uri să lucreze in schimbul de zi sub directa supraveghere a șefilor de brigadă. Folosirea de cupluri de semănători, organizarea muncii după metoda graficului orar sînt metode înaintate prin care se poate asigura folosirea cu randament sporit a mașinilor și tractoarelor.

In această perioadă, locul agronomilor este pe teren. Ei trebuie să urmărească zi de zi ca lucrările agricole să fie făcute la un înalt nivel agrotehnic. Producătorii agricoli care urmează să însămînțeze grîul după culturi tîrzii de toamnă trebuie îndrumați să recolteze cu cea mai mare grabă porumbul cu tulpini cu tot, să-l scoată în aceeași zi la marginea locului, spre a putea astfel să treacă de îndată la pregătirea terenului pentru semănat. Deoarece arătura făcută acum nu mai are timp să se așeze, este absolut necesar să fie bine grăpată și tăvălugită în mod obligatoriu înainte și după semănat. Prin îndrumări agrotehnice date la fața locului, organele tehnice agricole vor convinge pe țăranii muncitori să însămînțeze grîul cu mașina în teren îngrășat și bine pregătit, să folosească numai sămînță cu deplină putere de încolțire din soiurile cele mai potrivite, curată și tratată împotriva bolilor și dăunătorilor. O dată cu strîngerea recoltei de pe cîmp, producătorii agricoli au datoria să se preocupe de asigurarea seminței de porumb necesară pentru anul viitor; ei trebuie să se îngrijească, de asemenea, ca produsele recoltate să fie păstrate în cele mai bune condiții pentru a nu se mucegai și strica.

In vederea obținerii de producții mari la culturile de primăvară, oamenii muncii din agricultură trebuie îndrumați ca, pe măsură ce au terminat însămînțările și recoltatul, să are pînă la venirea gerului toate suprafețele ce urmează a fi însămînțate în primăvară, cu excepția terenurilor situate în pante.

Sporindu-și eforturile în întrecerea desfășurată în cinstea Congresului partidului, oamenii muncii de pe ogoare vor termina cît mai repede strînsul recoltei și însămînțările, precum și arăturile de toamnă, pregătind astfel condiții necesare obținerii unei recolte bogate în anul viitor.

PRIN APLICAREA METODELOR INAINTATE DE LUCRU

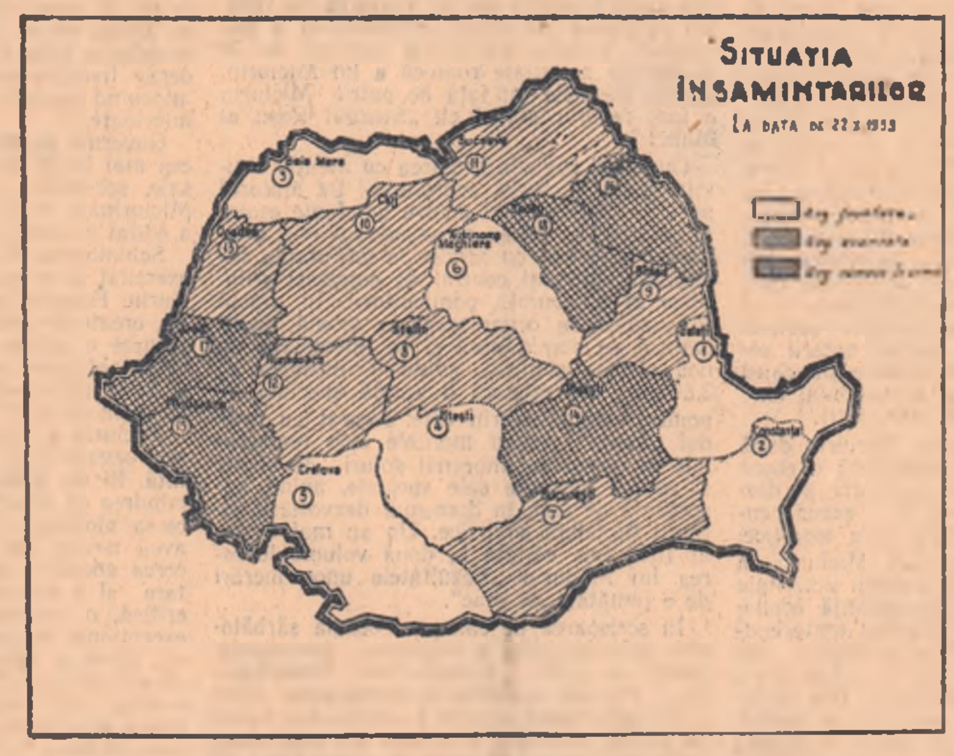


Alcătuirea și folosirea cuplajelor de semănători asigură întrebuințarea întregii forțe de tracțiune a tractorului și contribuie în mod simțitor la scurtarea perioadei de semănat.

In fotografie: tractoristul Eftimie Ion din brigada I de K.D.-uri de la gospodăria agricolă de stat din comuna Bucium, regiunea Iași, însămînțează zilnic — cu ajutorul unui cuplu de 3 semănători — peste 20 ha.

IN CINSTEA CONGRESULUI PARTIDULUI

Să ne înzecim eforturile pentru terminarea grabnică a muncilor agricole de toamnă!



Roadele întrajutorării în muncă

De foloasele pe care le aduce întrajutorarea în muncă au început să se convingă tot mai mulți țărani muncitori din comuna Pietroiu, raionul Fetești. In toamna trecută, bunăoară, unii dintre ei, printre care Petcu N. Marin, Ivan G. Nicolae și Vasile T. Nicolae, întrajutorîndu-se cu atelajele și cu brațele de muncă, au reușit ca în 2-3 zile să termine de însămînțat culturile de toamnă.

La fel au procedat țăranii muncitori din comuna Pietroiu și în campania însămînțărilor din toamna aceasta. In planul de muncă întocmit pentru buna desfășurare a campaniei agricole, comitetul executiv al sfatului popular comunal a prevăzut ca o sarcină de seamă organizarea grupelor de întrajutorare. In acest scop, deputații comunali au dus în fiecare circumscripție o susținută muncă de lămurire, arătînd producătorilor agricoli ce avantaje pot avea dacă se ajută unii pe alții la lucrarea terenului. Ca urmare, numeroși țărani muncitori, ca Niculae Culica, Gh. Oprea, Vasile Mărgeanu și alții, au format grupe de întrajutorare, reușind astfel să facă mai repede însămînțările de toamnă.

Cele 6 semănători de la centrul de închiriat mașini și unelte agricole, cît și celelalte semănători din comună, au fost folosite din plin de către țăranii muncitori.

Astfel, printr-o bună organizare a muncii, prin buna folosire a atelajelor și forțelor de lucru, producătorii agricoli din comuna Pietroiu au putut să semene zilnic cca 240 de hectare. In scurt timp, ei au terminat de însămînțat întreaga suprafață de 2.172 ha, ce era planificată pentru cerealele de toamnă.

E. VASILIU.

Pe ogoarele raionului Arad

Oamenii muncii de pe ogoarele raionului Arad, fruntași pe regiune în campania de însămînțări, dau bătălia pentru terminarea grabnică a muncilor agricole de toamnă.

Membrii gospodăriei agricole de stat din satul Tisa Nouă, comuna Fintînele, au terminat însămînțarea cerealelor de toamnă, iar colectiviștii din Cruceni și Aluniș au însămînțat pînă acum mai bine de 90 la sută din suprafețele planificate.

Succese însemnate obțin și țăranii muncitori cu gospodării individuale din comunele Șagu și Frumușeni, care au însămînțat peste 60 la sută din suprafețele destinate a fi cultivate cu cereale de toamnă.

Fruntașe pe raion la însămînțări sînt gospodăriile agricole colective, care au realizat aproape 70 la sută din planul campaniei însămînțărilor de toamnă.

Pentru a obține recolte bogate în anul viitor, colectiviștii din comuna Felnac au însămînțat anul acesta 221 ha cu grîu în rînduri încrucișate, iar colectiviștii din Aluniș și Seceani, 100 ha.

Intr-un ritm rapid se desfășoară în cuprinsul raionului și lucrările de recoltare a culturilor tîrzii. Pînă acum, s-a terminat recoltatul cartofilor și florii-soarelui iar recoltatul porumbului s-a realizat în proporție de 78 la sută.

In primele rînduri

Avîntați în întrecerea socialistă în cinstea celui de al doilea Congres al partidului nostru, muncitorii și tehnicienii de la gospodăria agricolă de stat Averești, raionul Huși, și-au sporit eforturile pentru terminarea la timp și în bune condiții a însămînțărilor de toamnă. Lucrînd cu hărnicie, ei au reușit ca în ziua de 15 octombrie să termine însămînțările de toamnă. La această gospodărie s-a însămînțat cu grîu suprafața de 720 ha, din care 50 ha au fost însămînțate în rînduri încrucișate; 50 ha au fost însămînțate cu secară pentru masă verde și 10 ha cu secară pentru boabe.

O dată cu muncile de însămînțări, harnicii tractoriști ai gospodăriei au efectuat și arături pentru însămînțările de primăvară pe o suprafață de 150 ha.

Schaffer Juju
corespondent.

Raioane fruntașe la recoltatul porumbului

Oamenii muncii de pe ogoarele regiunii Craiova desfășoară cu însuflețire întrecerea socialistă și patriotică pentru a strînge la timp recolta bogată din acest an.

Printr-o bună organizare a muncii, 17 raioane din regiune au terminat recoltarea florii-soarelui.

Membrii gospodăriilor agricole colective din comunele Pisou Vechi, Cotofenii din Față și Stoenești au obținut o producție de peste 1500 kg de floarea-soarelui la ha.

Timpul prielnic din ultimele zile a permis să se obțină succese și la recoltarea sfeclei de zahăr. Pînă în prezent, în regiunea Craiova planul de recoltare a sfeclei a fost realizat în procent de 38 la sută. La recoltatul sfeclei de zahăr, fruntași sînt oamenii muncii de pe ogoarele raionului Filiași, care au recoltat peste 70 la sută din suprafața cultivată cu sfeclă de zahăr.

Pînă în dimineața zilei de 19 octombrie, în întreaga regiune a fost recoltat porumbul de pe 363.277 ha. In raioanele Băilești, Calafat și Caracal, recoltarea porumbului a luat sfîrșit, iar în raioanele Amaradia, Corabia, Filiași, Craiova, Cujmir, planul de recoltare a porumbului a fost îndeplinit în proporție de 91—94 la sută. Pînă în ziua de 18 octombrie, în regiunea Craiova au fost recoltate peste 400.000 ha.

Angajamentele devin fapte

„Nici un strugure pierdut, vin de cea mai bună calitate", acesta este obiectivul angajamentului luat în cinstea celui de al II-lea Congres al partidului de muncitorii de la gospodăria agricolă de stat din Ivesti, unitate cu cea mai mare suprafață de vie din regiunea Galați.

Angajamentele în cinstea Congresului partidului au însuflețit în muncă pe toți muncitorii gospodăriei. Culesul strugurilor este în toi. Pînă acum, au fost recoltate peste 43 vagoane de struguri. Cele mai frumoase rezultate au fost obținute de către brigada viticolă condusă de tînăra Lenuța Petrea. In cîteva zile, această brigadă a cules peste 40.000 kg de struguri.

De cîteva zile, în gospodărie au început lucrările de vinificare. La cele 3 centre de vinificare ale gospodăriei se lucrează cu 3 prese acționate de motoare care au o capacitate zilnică de peste 4 vagoane de struguri fiecare.

46.220 kg sfeclă de zahăr la ha

Cu mai mult de 800 ha a fost extinsă în ultimii patru ani cultura sfeclei de zahăr în raionul Hîrlău, regiunea Iași. In acest timp, cultivatorii au acumulat o experiență bogată, ceea ce le-a permis ca în anul în curs să realizeze mari producții de sfeclă de zahăr la hectar. Țăranul muncitor Vasile Ciocan din Belcești a obținut de pe 50 de ari, 23.110 kg de sfeclă de zahăr, adică 46.220 kg la hectar. Livrînd producția obținută, el a primit 6.930 lei și 161 kg de zahăr.

In întregul raion, recoltarea sfeclei de zahăr se apropie de sfîrșit. Cultivatorii au livrat pînă acum peste 500 de vagoane de sfeclă de zahăr. Mulți producători agricoli din această regiune încheie în prezent contracte în vederea cultivării și în anul viitor a acestei importante plante tehnice.

Rod bogat — muncă însuflețită



In anul acesta, la gospodăria agricolă de stat „Tudor Vladimirescu" din Valea Călugărească, regiunea Ploești, recolta de porumb a fost bogată: peste 3.000 kg la ha.

Clișeul înfățișează pe muncitoarele fruntașe Ioana Ghiorlan și Dumitru Vasilica descărcînd coșurile cu porumb recoltat din lanurile secției Lololasca a gospodăriei. Cu fiecare coș de porumb descărcat, grămada de știuleți aurii devine tot mai mare.

S.M.T. sau centru de închiriat mașini?



Dacă ați poposi în comuna Glodeanu Cîrlig din raionul Pogoanele, ați avea prilejul să vedeți cît de frumos stau rînduite la marginea satului cele 4 tractoare, plugurile și întregul cazarmament al brigăzii a X-a de la S.M.T. Mihăilești. Să nu credeți cumva că brigada și-a terminat înainte de termen planul și acum e gata să pornească în altă comună, pentru a ajuta la grăbirea muncilor de toamnă. Nu, despre altceva este vorba. Și iată despre ce. Conducerea acestei stațiuni (director Cojan Constantin) nu și-a prea bătut capul cu organizarea muncilor ce reveneau S.M.T.-ului în campania de toamnă, cum ar fi încheierea de contracte de lucrări, repartizarea brigăzilor și îndrumarea lor pe teren etc.

Brigada a X-a despre care vorbeam a fost repartizată să lucreze în comuna Glodeanu Cîrlig, unde S.M.T.-ul nu încheiase nici un contract de lucrări. Țăranii muncitori de aci — care n-aveau de unde ști că S.M.T.-ul va trimite tractoare și în comuna lor — au început să-și are pămîntul cu atelajele. Și tractoriștii din brigada respectivă, după ce au făcut arături la cîțiva țărani muncitori cu care au încheiat pe loc contracte, au rînduit frumos tractoarele și s-au așezat și ei alături de ele la odihnă. Este cazul ca conducerea acestei stațiuni, cu sprijinul serviciului S.M.T. din Direcția agricolă a regiunii Ploești, să ia măsurile necesare pentru justa repartizare a tractoarelor, pentru a asigura folosirea din plin a întregului utilaj de care dispune S.M.T. Mihăilești.

Maria Constantinescu
corespondent

Posibilități asemănătoare — rezultate diferite

Comunele Dolhasca și Liteni din raionul Fălticeni sînt vecine. In aceste două comune există numeroși țărani muncitori care au dobîndit în acest an recolte bogate datorită faptului că și-au lucrat pămîntul bine, au semănat la timp semințe de bună calitate și au făcut și celelalte lucrări cerute de agrotehnică. Astfel, țăranul muncitor Onuță Dumitru, fruntaș al recoltelor bogate din comuna Dolhasca, a obținut 3.300 kg de grîu la hectar. Recolte mari au mai obținut și alți țărani muncitori din aceste două comune, ca Pintilie Gheorghe, Grigore Cojocaru, Todiraș Constantin, Gantor Teodor și Hriscu Nicolae.

Experiența pozitivă căpătată în cursul anului trecut, de fruntașii recoltelor bogate din Dolhasca și Liteni nu este însă la fel de bine folosită în ambele comune. Lucrul acesta rezultă mai ales din felul cum se desfășoară lucrările de recoltare și însămînțări din această toamnă. In comuna Dolhasca, de pildă, pînă la data de 19 octombrie, din cele 1.250 ha planificate pentru însămînțări, au fost însămînțate mai mult de jumătate, în vreme ce în comuna vecină Liteni nu se semănase pînă la aceeași dată nici cca 30 la suta din suprafața planificată.

O mare deosebire există între aceste două comune și în privința felului cum se desfășoară lucrările de recoltare. Pînă la data amintită, în comuna Dolhasca recoltarea culturilor era pe terminate, în timp ce pe hotarul Litenilor mai erau multe culturi de strîns.

Posibilitățile pe care le are și o comună și cealaltă în ceea ce privește executarea la timp a lucrărilor de toamnă sînt asemănătoare. Cărui fapt se datorește atunci această deosebire? Răspunsul la această întrebare trebuie căutat în primul rînd în felul cum s-au preocupat și se preocupă organele locale de organizarea și desfășurarea muncilor de toamnă. De la începutul campaniei, comitetul executiv al sfatului popular din comuna Dolhasca a privit cu toată seriozitatea și răspunderea executarea la vreme a lucrărilor de însămînțări și recoltări. A fost întocmit un plan tematic de muncă cu sarcini precise pe fiecare membru al comitetului executiv, în frunte cu tov. Săvescu Ion, președinte, și Enăchescu Ion, secretar, urmărindu-se îndeaproape realizarea acestor sarcini.

In acțiunea de mobilizare și îndrumare a țăranilor muncitori pentru executarea lucrărilor agricole la timp, comitetul executiv al sfatului popular din Dolhasca a mobilizat pe deputații din cele 45 de circumscripții electorale și a cerut sprijinul fruntașilor recoltelor bogate. Un sprijin deosebit de prețios au dat, de pildă, deputații comunali în organizarea întrecerilor patriotice între circumscripții și oameni. De asemenea fruntașii recoltelor bogate, ca Aioanei Petre și Grigore Vasile, au dat o contribuție de seamă la convingerea țăranilor muncitori de a-și munci pămîntul bine, de a face fiecare lucrare la vremea ei. In conferințele ținute la căminul cultural, în discuțiile cu țăranii muncitori, fruntașii au vorbit acestora cum și-au muncit ei pămîntul pentru a avea recolte mari. Țăranii muncitori din Dolhasca vorbesc de asemenea cu multă stimă despre tehniciana agronomă Gheorghiță Elena, de la punctul agricol al comunei, care este mereu în mijlocul lor, ajutîndu-i și îndrumîndu-i în muncă.

O mare atenție a dat comitetul executiv al sfatului popular justei repartizări a forțelor de muncă existente în comună, în așa fel ca executarea unor lucrări să nu ducă la întîrzierea altora. In felul acesta, s-a reușit să se respecte ritmul zilnic de lucru stabilit pentru fiecare lucrare în parte.

★

Cu totul nesatisfăcător au lucrat și lucrează în campania agricolă de toamnă organele locale din comuna Liteni. Aici, comitetul executiv al sfatului popular comunal a lăsat ca lucrările să se desfășoare la voia întîmplării. Nimeni din membrii comitetului executiv nu s-a preocupat îndeaproape de mobilizarea și îndrumarea țăranilor muncitori de a nu tărăgăna lucrările agricole de toamnă. Nici unul dintre tovarășii din conducerea sfatului popular nu s-a îngrijit de justa repartizare a atelajelor și de respectarea ritmului zilnic de lucru. Așa se explică de ce în această comună nu se realizează zilnic nici 20 la sută din viteza de lucru stabilită la însămînțări; așa se explică de ce majoritatea atelajelor, în loc să fie folosite pentru grăbirea și terminarea însămînțărilor și recoltărilor, sînt întrebuințate la alte lucrări, utile, desigur, dar mai puțin urgente.

Tărăgănarea lucrărilor agricole de toamnă în comuna Liteni se datorește în bună parte și faptului că țăranii muncitori din această comună sînt lipsiți de ajutorul și îndrumarea inginerei agronom Nemțeanu Viorica. Este timpul ca secția agricolă a raionului Fălticeni, care cunoaște munca nesatisfăcătoare pe care o depune inginera Nemțeanu, să ia măsurile necesare pentru a o determina să-și ducă la îndeplinire așa cum se cere sarcinile de răspundere ce-i revin.

Exemplul comunei vecine Dolhasca ar putea face ca și în comuna Liteni, printr-o temeinică organizare a muncii, prin folosirea rațională a tuturor forțelor, să se creeze toate posibilitățile pentru ca ritmul lucrărilor agricole să fie mult intensificat. Pentru aceasta, comitetul executiv al sfatului popular al comunei Liteni, cu sprijinul organelor raionale, are datoria să analizeze serios situația existentă și să ia toate măsurile ce se impun.

GH. ROȘU

ÎNNOITORUL NATURII

100 de ani de la naşterea lui I. V. Miciurin



La 27 octombrie 1955 se împlinesc 100 de ani de la naşterea marelui transformator al naturii — Ivan Vladimirovici Miciurin — al cărui nume este cunoscut şi pronunţat cu multă dragoste şi recunoştinţă de toată lumea progresistă.

Miciurin s-a născut la 27 octombrie 1855 în judeţul Pronsc, provincia Riazan. Străbunicul, bunicul şi tatăl său au fost pomicultori destoinici.

La 20 de ani, lui Miciurin i-a venit ingenioasa idee de a crea pentru Rusia Centrală soiuri noi de fructe şi struguri rezistente la ger şi a extinde cultura lor cît mai spre nord. În vederea acestui scop el a consultat toate operele cercetătorilor naturii. În mod deosebit l-a impresionat opera lui Darwin.

Cu toată lipsa de sprijin şi condiţiile de lucru extrem de grele, Miciurin ajunge un pomicultor vestit încă de la sfîrşitul secolului trecut.

În 1917 Marea Revoluţie Socialistă din Octombrie i-a deschis orizonturi noi lui Miciurin. Plin de încredere în noul regim sovietic, el a pornit cu tot elanul spre făurirea unei ştiinţe noi — biologia miciurinistă.

Conducătorii P.C.U.S. şi Statul Sovietic au apreciat munca creatoare a lui Miciurin şi i-au sprijinit multilateral activitatea.

La 7 iunie 1935, Miciurin s-a stins din viaţă, lăsînd în urmă un tezaur de lucrări ştiinţifice menite a impune superioritatea concepţiei materialiste în biologie — miciurinismul.

Realizări obţinute în zootehnie prin aplicarea învăţăturii miciuriniste

Pentru oamenii de ştiinţă din ţara noastră, însuşirea principiilor miciuriniste a constituit un moment hotărîtor în dirijarea activităţii lor de cercetare, dat fiind adîncul conţinut al învăţăturii marelui transformator al naturii şi posibilitatea largă de aplicare a acestor principii în foarte multe ramuri ale ştiinţelor agricole.

Cercetătorii şi practicienii din sectorul creşterii animalelor, însuşindu-şi bazele concepţiei materialiste revoluţionare a lui I. V. Miciurin, au reuşit să obţină o serie de realizări importante în ceea ce priveşte mărirea şeptelului, crearea de noi rase de animale şi sporirea producţiei şi productivităţii animalelor.

În creşterea taurinelor, *s-a urmărit perfecţionarea raselor existente sau a tipurilor obţinute din încrucişări, ridicarea producţiei şi a procentului de grăsime din lapte. Printr-o selecţie raţională, o judicioasă potrivire a perechilor de reproducători, hrănirea stimulentă, pregătirea vacilor gestante, masajul ugerului etc., staţiunea experimentală Dulbanu a ridicat producţia pe cap de vacă Schwitz cu peste 43 la sută numai în 6 ani, ajungînd să obţină media de 4.367 kg de lapte, iar la rasa Simmenthal din G.A.S. Grabăţ s-a ajuns chiar la 8-9.000 kg de lapte.*

În creşterea porcilor, *un deosebit succes s-a realizat prin încrucişarea marelui alb adus din Uniunea Sovietică cu rasa locală romînească din Bărăgan: tipul nou creat este rezistent, creşte repede, folosind numai 4-5 kg de uruieli pentru 1 kg greutate vie şi dă 10—14 purcei la o fătare, tocmai calităţile necesare pentru o uşoară creştere şi răspîndire în gospodăriile colective.*

În regiunile Cluj şi Autonomă Maghiară, se răspîndeşte tot mai mult rasa de porci de Bazna, cărora li s-au ridicat mult însuşirile de precocitate şi de prolificitate; de la 7-8 purcei, cît se obţinea înainte, în prezent se obţin 10 purcei la o fătare.

În creşterea oilor, *o mare atenţie s-a acordat îndeosebi încrucişărilor pentru obţinerea de noi rase cu lînă fină şi semifină. Prin aplicarea metodelor sovietice recomandate în vederea sporirii numerice a efectivului de ovine, procentul de fecunditate s-a ridicat la rasele merinos, ţigaie şi caracul la cifra de respectiv 98, 98,5 şi 100, iar procentul de prolificitate la respectiv 136,120 şi 117.*

De asemenea, procentul de miei caracul cu pielicele din clasele elită şi I s-a mărit cu 20,03 la sută.

Un succes deosebit s-a obţinut în domeniul reproducţiei animalelor. *Procentul de fecunditate a fost ridicat cu 20-25 la sută la cabaline, iar în staţiunile de însămînţări artificiale la vaci (Girov, Teiuş, Constanţa, Preimer etc.), procentul de fecunditate s-a apropiat de 90 la sută.*

Prin introducerea unor noi metode de tratament în combaterea sterilităţii la vaci, secţia de reproducţie din Institutul de cercetări zootehnice a obţinut vindecări în proporţie de peste 80 la sută.

Oamenii de ştiinţă din ţara noastră au mers şi mai departe. La Institutul de endocrinologie „C.I. Parhon" şi la Institutul de cercetări zootehnice, se lucrează la modificarea însuşirilor organismului animal pe cale neurohormonală, în scopul măririi producţiei şi productivităţii animalelor. Rezultatele obţinute pînă în prezent sînt foarte frumoase. La animalele şi păsările hormonizate se măreşte sporul de greutate, se stimulează funcţia de reproducţie şi se ridică producţia în mod apreciabil.

Desigur că în cadrul acestui articol am avut posibilitatea să arătăm doar o mică parte din realizările obţinute în ţara noastră prin aplicarea metodelor preconizate de biologia miciurinistă; oamenii de ştiinţă şi tehnicienii de pe teren, prin eforturile lor comune, vor şti să dezvolte mai departe succesele de pînă acum şi, în acelaşi timp, vor căuta să valorifice şi mai bine geniala învăţătură a lui I. V. Miciurin.

Ştiinţa miciurinistă - vlăstar al orînduirii sovietice

Socialismul a eliberat ştiinţa de cătuşele înrobitoare ale capitalismului, a schimbat rolul social al acesteia şi a imprimat funcţiilor ei sociale numeroase trăsături specifice. Specificul ştiinţei în condiţiile socialismului s-a manifestat cu o deosebită claritate şi putere în învăţătura lui Miciurin. Este îndeobşte cunoscut că în Rusia ţaristă, Miciurin a fost nevoit să lucreze în condiţii foarte grele. Aceste condiţii l-au silit să lucreze ca meşteşugar izolat de viaţa ştiinţifică şi persecutat de funcţionarii departamentului agriculturii şi de reprezentanţii ştiinţei oficiale. În ciuda persecuţiilor şi grelelor condiţii materiale, Miciurin nu numai că nu şi-a părăsit activitatea îndrăgită de el, dar a lărgit an de an munca de cercetare.

O perioadă nouă în viaţa şi activitatea lui Miciurin a început o dată cu Marea Revoluţie Socialistă din Octombrie. Despre această perioadă el scria: „Am întîmpinat Revoluţia din Octombrie ca o necesitate istorică prin dreptatea şi inevitabilitatea ei şi am adresat tuturor specialiştilor agricoli chemarea de a trece de partea puterii sovietice şi de a păşi fără rezerve pe calea muncitorilor şi ţăranilor şi a partidului lor". (Miciurin, vol. I, ed. 1948, pag. 609).

Activitatea ştiinţifică a lui Miciurin după Revoluţia din Octombrie reprezintă o etapă nouă din punct de vedere calitativ în dezvoltarea atît a cercetărilor lui experimentale, cît şi a generalizărilor sale teoretice. În condiţiile statului socialist, Miciurin a devenit un om de ştiinţă a cărui activitate a dobîndit o deosebită importanţă economică. Statul sovietic i-a asigurat toate condiţiile necesare desfăşurării neobositei lui activităţi creatoare. În 1922, V. I. Lenin s-a interesat de munca lui Miciurin. Din însărcinarea sa, comitetului executiv al guberniei Tambov i s-au cerut într-o telegramă specială informaţii despre lucrările lui Miciurin. „Experienţele pentru obţinerea unor noi culturi au o importanţă uriaşă pentru stat. Trimiteţi urgent un raport către preşedintele Sovietului comisarilor poporului, tovarăşul Lenin", se spunea în această telegramă.

Începînd din 1923, în baza hotărîrii Sovietului comisarilor poporului, se înfiinţează

*

acad. N. V. ŢIŢIN

* *

pepiniera lui Miciurin, care se organizează ca instituţie de stat. Statul sovietic a alocat mari fonduri pentru lucrările experimentale şi de cercetări ale lui Miciurin. În 1925, din iniţiativa partidului comunist şi a guvernului sovietic s-a serbat jubileul de 50 de ani de activitate rodnică a lui Miciurin. Pentru meritele lui faţă de patrie Miciurin a fost decorat atunci cu „Steagul Roşu al Muncii".

Guvernul sovietic urmărea cu atenţie activitatea lui Miciurin, acordîndu-i tot ajutorul posibil, însufleţindu-l pentru noi fapte eroice în ştiinţă. În 1931, guvernul sovietic a adoptat hotărîrea cu privire la înfiinţarea Institutului unional central de cercetări ştiinţifice în domeniul pomiculturii. În oraşul Miciurinsk se organizează o şcoală medie tehnică de pomicultură şi se întemeiază un nou sovhoz pomicol, avînd o întindere de 3.500 ha. Se creează o şcoală specială de pomicultură. Miciurin este decorat cu ordinul „Lenin" pentru meritele sale remarcabile în obţinerea unor noi soiuri de plante şi pentru lucrările sale speciale, avînd importanţă de stat, în domeniul dezvoltării întregii fitotehnii sovietice. Un an mai tîrziu, în 1932 este editată în două volume lucrarea lui Miciurin „Rezultatele unor lucrări de o jumătate de veac".

În scrisoarea pe care cu ocazia sărbătoririi sale Miciurin a adresat-o tovarăşului Stalin, el scria: „Scumpe Iosif Vissarionovici! Puterea sovietică a transformat locul unde am muncit pentru a obţine noi soiuri de plante fructifere şi a crea noi organisme vegetale, acţiune începută de mine acum 60 de ani pe un biet lot de pămînt de lîngă casă, într-un uriaş centru unional de pomicultură industrială şi de fitotehnie ştiinţifică, dispunînd de mii de hectare de livezi, laboratoare şi cabinete splendide cu zeci de lucrători ştiinţifici de înaltă calificare.

Puterea sovietică şi partidul condus de dv. au făcut din mine, care pînă acum am fost un experimentator izolat, nerecunoscut şi defăimat de reprezentanţii ştiinţei oficiale şi de funcţionarii departamentului de agricultură ţarist, conducătorul şi organizatorul unor experienţe cu sute de mii de plante.

Partidul comunist şi clasa muncitoare mi-au dat tot ce este necesar, tot ce poate dori un experimentator pentru activitatea sa. Se realizează visul întregii mele vieţi: noile soiuri de plante fructifere obţinute de mine au trecut de pe parcelele experimentale, nu în mîinile unor chiaburi bogaţi, ci pe întinderile livezilor colhozurilor şi sovhozurilor, înlocuind soiurile vechi puţin productive şi inferioare.

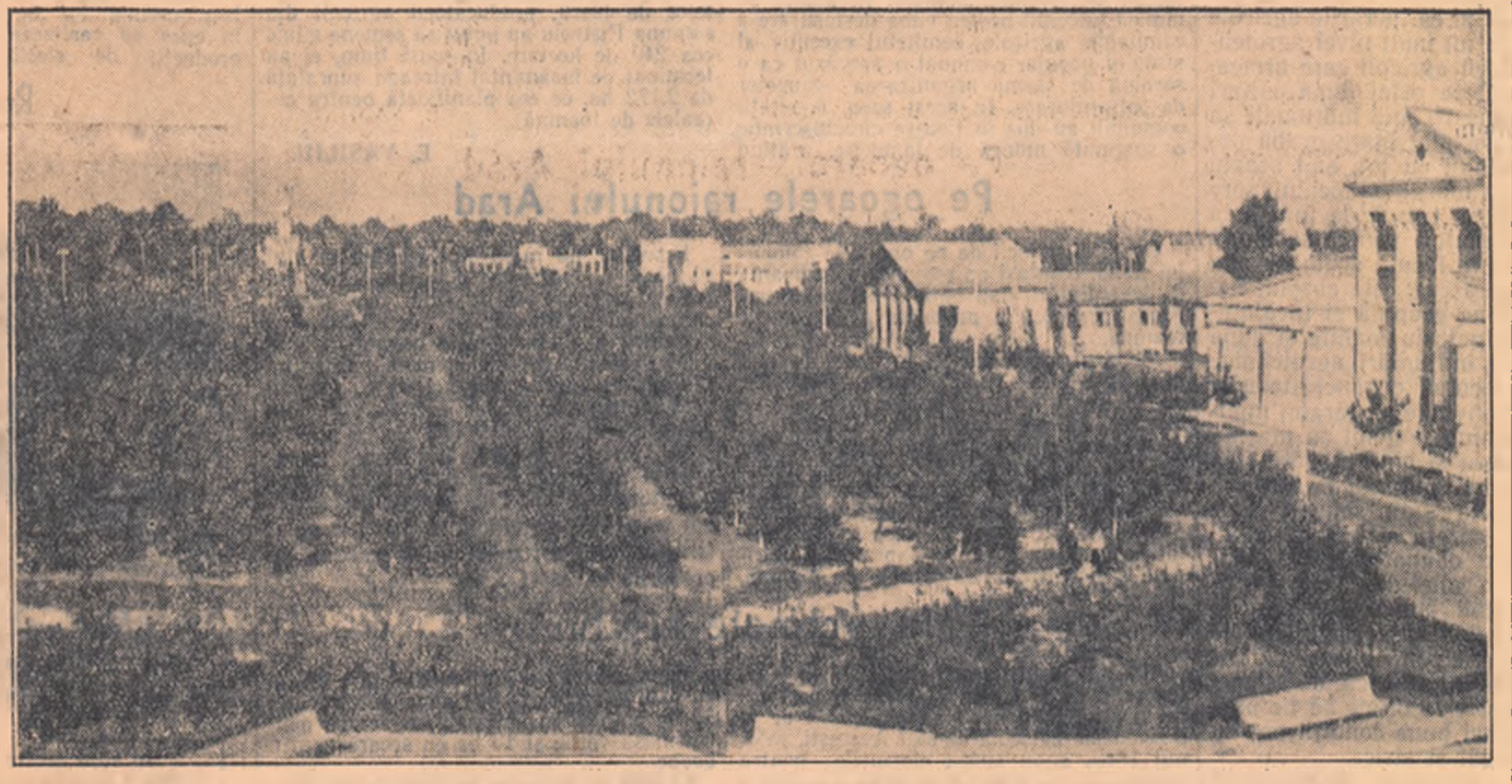
Guvernul sovietic m-a distins cu răsplata cea mai înaltă pentru un cetăţean al patriei sale, schimbînd numele oraşului Kozlov în Miciurinsk, mi-a conferit ordinul „Lenin", a editat în condiţii strălucite lucrările mele".

Schimbarea funcţiei sociale a ştiinţei a exercitat o uriaşă influenţă asupra lui Miciurin. Folosind condiţiile puse la dispoziţia lui, create de statul sovietic Miciurin a desfăşurat o intensă activitate atît în ce priveşte obţinerea de noi culturi fructifere, cît şi în ce priveşte introducerea lor în producţia colhozurilor şi sovhozurilor.

Miciurin a fost iniţiatorul talentat şi marele organizator al mişcării de masă în ştiinţă. El nu a fost un savant izolat, nu se mîndrea cu descoperirile şi realizările sale, nu cerea ploconire în faţa talentului lui şi nu avea nevoie de admiratori. Dimpotrivă, el cerea adepţilor şi discipolilor săi nu o imitare şi o ploconire oarbă, ci o atitudine critică, o verificare severă. Fiind el însuşi excepţional de prudent şi obiectiv în concluzii, atent şi înţelegător faţă de cercetările altora, Miciurin îi prevenea pe cercetători împotriva unor concluzii pripite, cerea o verificare minuţioasă a experienţelor. El sprijinea călduros tot ce era nou, indiferent de cine era autorul.

Pe baza învăţăturii lui Miciurin şi a rezultatelor practice obţinute de el, a apărut puternica mişcare a miciuriniştilor. Această mişcare animă pături largi de colhoznici-experimentatori, de specialişti agricoli şi aduce o contribuţie mare la dezvoltarea ştiinţei agronomice.

Grădina miciurinistă de la Expoziţia agricolă unională din Moscova



În cadrul Expoziţiei agricole unionale de la Moscova s-a scos în relief importanţa învăţăturii miciuriniste pentru dezvoltarea agriculturii Uniunii Sovietice. În multe pavilioane şi în cîmpuri demonstrative sînt înfăţişate marile realizări ale lui I. V. Miciurin, cît şi ale continuatorilor operei sale, care au lucrat după principiile şi metodele ilustrului savant.

Fotografia redă o vedere generală a grădinii miciuriniste. Grădina, care ocupă o suprafaţă de 6,5 ha., cuprinde peste 14.000 plante diferite, dintre care 2.500 pomi fructiferi. Aci se găsesc peste 500 soiuri de arbori şi arbuşti fructiferi din zona temperată şi cea subtropicală.

Un vis împlinit

În ianuarie 1913, profesorul american Frank Meyer, cu ocazia unei vizite la Kozlov, i-a prezentat lui Miciurin invitaţia guvernului american în care i se asigura, în cazul cînd ar fi plecat în America, un salariu foarte mare şi condiţii excepţionale de lucru. Adevărat patriot, Miciurin a rămas neînduplecat în faţa acestei ademenitoare oferte, respingînd-o în mod categoric.

Era ger. Zăpada strălucea
Ca sideful sclipitor din scoică.
Liniştea domnea deplină, grea.
Doar spre-amiazi, pe-a tîrgului şosea,
Răsunară zurgălăi de troică...

Vizitiul roibii şi-a strunit
La o casă albă cum e crinul
Şi din troică a descins grăbit
Un drumeţ cu chipul obosit.
(Din America venea străinul).

Oaspelui venit prin ger hain,
I-a ieşit Miciurin înainte
L-a poftit pe-un jilţ lîngă cămin,
Iar apoi, din samovarul plin,
I-a turnat în ceaşcă ceai fierbinte.

După masă — la discuţii stînd —
Mister Frank a pus o întrebare:
„Domnule Miciurin, pînă cînd
Vă veţi zbate zilnic, îndurînd:
Piedici, griji, nevoi apăsătoare?

Vă invit la noi! O, de-aţi veni,
Lipsurile s-ar topi ca fumul!
Aţi avea bani mulţi. Şi zi de zi,
Plin de rîvnă, spornic aţi munci
Şi spre glorie liber v-ar fi drumul..."

I-a răspuns Miciurin: „Viaţa mea
Nu e pufuşor de păpădie,
Ca s-o poarte vîntul unde vrea...
Nu e nici nomadă rîndunea,
Toamna-n zbor spre zarea azurie...

Sînt legat de-acest pămînt rusesc
Ca un pom de glia roditoare,
Ca un brad de piscul muntenesc...
N-aş putea o clipă să trăiesc
Fără seva-i însufleţitoare!

Eu visez şi lupt ca-n viitor,
Lîngă pîinea rumenă, pe masă,
Omul simplu, omul truditor,
S-aibă şi-un ciorchin îmbietor
Şi căpşuni şi-o pară delicioasă..."

Simt cum vine-o minunată zi...
Va fi soare, cîntec, bucurie...
Ce n-aş da, atunci de-aş mai trăi
Şi mai bine să te pot sluji
Maica mea, străbuna mea Rusie!"

Frank tăcea. Da-n gînd spunea: „E clar.
Are-n el a stîncii neclintire.
Orice străduinţă e-n zadar".
Şi-a plecat... Pe cerul de ianuar
Astrul scăpăta spre asfinţire.

. . . .

...Şi-ntr-o zi, de pe-un crucişător
— AURORA se chema pe nume —
Tunurile au vestit în cor:
„Pulbere e lanţu-asupritor
Pe-o şesime din întinsa lume!"

Iar ecoul lor, purtat de vînt
Şi de sumedenia de ziare,
Da ocol întregului pămînt,
Pe Miciurin l-a găsit lucrînd
Printre pomi, gătindu-i de iernare.

„Va veni o zi!" — a spus cîndva,
Cu tăria-adîncă a virtuţii.
Şi venise! Inima-i cînta...
Şi cîntînd, simţia că-ntinerea
Sub lumina Marii Revoluţii.

GELU OPROIU

Opera lui I. V. Miciurin este nemuritoare

*

Prof. N. GIOSAN

Inst. agronomic Cluj

* *

La împlinirea a 100 de ani de la naşterea lui I.V. Miciurin, numele lui este cunoscut în întreaga lume ca al unui genial deschizător de drumuri noi în biologie, un iscusit inovator şi creator de metode noi de muncă, biologul revoluţionar care a elaborat bazele teoretice şi metodele de lucru pentru transformarea dirijată a naturii organismelor.

Prin opera sa ştiinţifică, I.V. Miciurin a contribuit hotărîtor la lămurirea legilor generale de dezvoltare a organismelor a căror cunoaştere dă posibilitate omului să intervină activ în dezvoltarea organismelor, să le transforme şi să dirijeze dezvoltarea lor în folosul lui. În aceasta constă esenţa miciurinismului. De aceea, biologia miciurinistă reprezintă o etapă nouă în dezvoltarea ştiinţelor biologice, etapa transformării dirijate a naturii organismelor.

Moştenirea ştiinţifică lăsată de Ivan Vladimirovici Miciurin este deosebit de valoroasă. Ideea de bază care străbate ca un fir roşu toată opera ştiinţifică a lui I. V. Miciurin este *unitatea organismului cu condiţiile sale de viaţă*. Dezvoltarea organismelor are loc prin schimbul neîntrerupt de substanţe dintre acestea şi mediu. Schimbarea condiţiilor de mediu provoacă schimbarea metabolismului şi apariţia de noi caractere şi însuşiri. Aceste caractere şi însuşiri se consolidează în generaţiile care urmează sub acţiunea condiţiilor care le-au provocat. Observînd influenţa deosebit de mare pe care o au condiţiile de mediu în dezvoltarea organismului, Miciurin a ajuns la convingerea că organismele vegetale pot fi „educate" în vederea formării caracterelor şi însuşirilor dorite. Cel mai uşor se supun educării organismele tinere, care sînt mai receptive faţă de condiţiile de mediu. În această privinţă, Miciurin scoate în evidenţă în repetate rînduri rolul morfogen al condiţiilor de mediu.

Numeroasele observaţii ale lui I. V. Miciurin privind influenţa condiţiilor de mediu asupra formării caracterelor şi însuşirilor la plante permit să tragem concluzia că în concepţia lui ereditatea organismelor nu este concepută ca invariabilă, transmisă descendenţilor întocmai cum a fost moştenită, ci se formează treptat în timpul procesului de dezvoltare individuală prin asigurarea condiţiilor de mediu, pe baza cerinţelor plantelor create în mod istoric. Această concepţie este foarte importantă întrucît dă omului posibilitatea ca prin cunoaşterea şi dirijarea acestor condiţii să provoace apariţia caracterelor şi însuşirilor dorite, cu alte cuvinte să transforme natura organismelor.

O altă concluzie care se poate desprinde din lucrările lui Miciurin este că, în timpul dezvoltării individuale, organismele, pe baza cerinţelor formate în trecutul lor, din totalitatea condiţiilor de mediu aleg pe acelea care permit asigurarea cerinţelor lor. Electivitatea aceasta se manifestă mai puţin la organismele tinere şi se accentuează pe măsura îmbătrînirii.

O dată cu stabilirea legilor după care se formează şi se consolidează ereditatea, Miciurin a stabilit şi principiile teoretice şi metodele pe baza cărora se poate zdruncina ereditatea organismelor. Aceste metode constau în schimbarea condiţiilor de dezvoltare şi în hibridarea vegetativă şi sexuată. O dată cu aceasta, Miciurin a elaborat teoria şi practica hibridărilor sexuate şi vegetative. El a stabilit legile după care trebuie aleşi părinţii pentru încrucişare, legile dominanţei caracterelor şi condiţiile în care se dezvoltă însuşirile şi caracterele la hibrizi. Ideea centrală în opera lui Miciurin în ce priveşte alegerea perechilor pentru încrucişare şi transmiterea caracterelor la hibrizi este analiza biologică complexă a genitorilor. Această analiză biologică trebuie să aibă în vedere condiţiile în care s-au format speciile sau soiurile luate pentru încrucişare, particularităţile individuale ale plantelor, ca vîrsta ontogenetică, starea de sănătate, dezvoltarea caracterelor şi însuşirilor valoroase în anul încrucişării etc. şi caracteristicile individuale ale elementelor sexuale. „Numai în cazul acesta se poate acţiona, nu la întîmplare, ci după un calcul mai mult sau mai puţin precis, pentru a obţine la puieţi combinaţiile de însuşire a calităţii dorite". (I.V. Miciurin, Opere alese, Edit. Acad. R.P.R. 1954). Ţinînd cont de aceste particularităţi, se pot stabili legile transmiterii caracterelor şi însuşirilor la hibrizi şi condiţiile de care depinde dominanţa caracterelor. Astfel, I. V. Miciurin poate fi considerat pe drept cuvînt unul din fondatorii ştiinţei despre hibridarea plantelor.

I. V. Miciurin a arătat şi o cale cu totul nouă pentru obţinerea de organisme hibride: hibridarea vegetativă. El a fost primul biolog care a dovedit existenţa hibrizilor vegetativi, a stabilit metodele prin care aceştia se pot obţine şi a elaborat bazele ştiinţifice ale hibridării vegetative. În acelaşi timp, el a elaborat o concepţie cu totul nouă şi cu privire la posibilitatea educării hibrizilor în special şi a organismelor în general. Această concepţie reprezintă sinteza ideilor lui despre viaţa organismelor. Elaborarea ei a fost posibilă numai pe baza cunoaşterii adînci a raportului dintre organism şi mediu, pe baza înţelegerii rolului condiţiilor istorice în care s-au format speciile şi soiurile şi pe baza cunoaşterii adînci a particularităţilor dezvoltării individuale a plantelor.

*

Miciurinismul reprezintă o etapă nouă în biologie. Dacă darvinismul explică istoria formării organismelor şi arată legile după care are loc evoluţia lor, miciurinismul reprezintă ridicarea darvinismului pe o nouă treaptă, superioară, treapta studiului dezvoltării individuale a organismelor în vederea stabilirii legilor şi metodelor de transformare dirijată a naturii lor.

Ideile lui Miciurin călăuzesc astăzi pe toţi biologii progresişti; metodele sale de lucru sînt un bun al tuturor celor ce se străduiesc să obţină forme noi de plante şi rase noi de animale.

I. V. Miciurin, în activitatea sa, şi-a pus ca sarcină principală să învingă natura, să lărgească graniţele de răspîndire a plantelor. Activitatea sa a fost într-adevăr o activitate de transformator al naturii, iar ştiinţa elaborată de el este ştiinţa transformării dirijate a organismelor. Opera sa ştiinţifică şi activitatea sa practică au devenit de acum un bun al maselor largi care lucrează în agricultură, fiind totodată o călăuză sigură pentru toţi cei ce şi-au îndreptat paşii spre drumul greu al ştiinţei.

Luna prieteniei ROMÎNO-SOVIETICE

Prietene ale cărții sovietice

„Iubiți cartea, ea înaripează mintea și inima cu sentimentul dragostei față de lume, față de om". Cunoașteți desigur aceste cuvinte. Le-a spus Maxim Gorki. Indemnul marelui scriitor sovietic e dăltuit parcă în inima Elenei Ispas. Ea iubește cartea. De la dînsa au prins drag pentru cărți și cei din jur: soțul, Ana, fiica ei, și apoi vecinii.

Elenei Ispas îi plac îndeosebi cărțile sovietice. Care dintre ele îi place mai mult, n-ar putea spune. Fiecare i se pare minunată. In ziua deschiderii „Săptămînii cărții sovietice", am găsit-o citind romanul „Rada de la Pereiaslav". Strălucitele fapte de arme ale hatmanului Bogdan Hmelnițki, neînfricatul luptător pentru unirea popoarelor rus și ucrainean într-un singur stat, o pasionau. Intr-atît se contopise cu acțiunea cărții, încît tremura la gîndul că răii de șleahtici l-ar putea omorî prin viclenie. Mai înainte cu o săptămînă trăise asemenea momente cînd citea despre faptele eroice ale lui Parhomenko, eroul cărții cu același nume.

„Imi plac oamenii din cărțile sovietice, mi-a spus ea. Cînd le văd cinstea, curajul, hotărîrea cu care luptă să schimbe lumea, simt că devin alta. Mai bună, mai puternică, mai înțeleaptă. De aceea citesc mult".

Intr-adevăr, așa e. Deși muncește deseori la cîmp, alături de soțul ei, iar seara nu-i prea dau răgaz treburile gospodăriei, Elena Ispas găsește timp să citească. Voluminosul roman „Marea Familie" al scriitorului sovietic Sthelman l-a citit în mai puțin de o lună.

Dar Elena Ispas nu-i o simplă cititoare. Cărțile citite le discută cu oamenii de pe ulița ei. Acasă la dînsa a înființat un cerc de citit; primul din comuna Otopeni, regiunea București.

Vecinii Elenei Ispas sînt nelipsiți de la activitatea cercului. Ei au citit în ultima lună 3 broșuri agrotehnice despre alegerea și păstrarea semințelor, reținerea apei în sol, cultura porumbului. Acum cîteva zile, Elena Ispas a înapoiat bibliotecii broșurile și a cerut altele. Țăranii muncitori din Otopeni au devenit dornici să cunoască și să aplice pe scară largă metodele agrotehnice sovietice.

*

Ar fi trebuit să închei dacă nu aminteam la început de micuța Ana. Pioniera Ispas Ana nu vrea să rămînă în urma mamei sale. A format și ea un „cerc" de citit. După ce lecțiile sînt gata și joaca o obosește, Ana își cheamă colegele în casă și citesc împreună despre „Vasiок Trubaciov și tovarășii săi". Intîmplările pionierului sovietic o cuceresc. Cu greu se îndură să lase cartea din mînă. Cînd somnul o „necăjește", își răcorește obrajii și fruntea și continuă să citească. Numai îndemnul stăruitor al mamei o poate îndupleca să se culce.

Din cărțile sovietice pentru copii și tineret, pioniera Ana Ispas își formează caracterul integru al omului nou.

C. MARCEL

In Editura Agro-Silvică de Stat au apărut:

P. G. SITT: Bazele biologice ale agrotehnicii pomicole

Lucrarea „Bazele biologice ale agrotehnicii pomicole" de P. G. Sitt, are o mare importanță teoretică și practică. De pe pozițiile materialismului dialectic autorul a acumulat în decursul întregii sale activități științifice, un bogat material documentar care l-a servit pentru sintetizarea noilor teorii privind legile creșterii și dezvoltării pomilor.

Teoriile sale sînt fundamentate pe cunoașterea profundă a condițiilor de dezvoltare ale plantelor, pe cunoașterea îndeaproape a plantelor înseși. Agrotehnica pomilor a căpătat prin lucrările lui P. G. Sitt, o fundamentare teoretică nouă, biologică.

Pentru fiecare specie pomicolă trebuie stabilită în funcție de biologia acesteia, o agrotehnică corespunzătoare.

P. G. Sitt a deschis prin această lucrare căi noi, originale și în metodica executării lucrărilor științifice pomicole, elaborînd metoda biologică de cercetare.

In această lucrare nu sînt prezentate numai premizele teoretice ce stau la baza agrotehnicii pomicole, ci sînt arătate și căile de soluționare ale principalelor probleme de agrotehnică.

Astfel în această lucrare sînt abordate probleme importante ca: raionarea speciilor și soiurilor pomicole, refacerea și inobilarea masivelor de pomi sălbatici din U.R.S.S., organizarea pepinierelor de pomi și arbuști fructiferi etc.

Valoarea lucrării devine cu atît mai mare, cu cît autorul ei a cuprins în aceasta și metodele noi de agrotehnică pomicolă. Astfel se tratează în lucrare despre: o metodă nouă de plantare a pomilor în livezi, despre metodele raționale de înmulțire vegetativă a celor mai valoroase soiuri de arbuști fructiferi, precum și a celor mai bune soiuri din alte specii pomicole, metode pentru obținerea pomilor pe rădăcini proprii, metode pentru obținerea portaltoilor rezistenți, despre mărirea rezistenței la ger a pomilor, despre noile metode de cultură ale căpșunului etc.

P. G. Sitt a legat soluționarea problemelor de agrotehnica pomicolă de sarcinile îndeplinirii planului de dezvoltare a pomiculturii în U.R.S.S.

Studiind această lucrare specialiștii de la noi din țară vor căpăta cunoștințe noi care îi vor ajuta la soluționarea problemelor ce frămîntă agrotehnica pomicolă din țara noastră.

Prof. N. A. MAISURIAN: Lucrări de laborator la fitotehnie

Lucrarea profesorului N. A. Maisurian „Lucrări de laborator la fitotehnie" oglindește realizările științei agrobiologice miciuriniste și ale practicii avansate — din țara socialismului.

Cartea ajută studenților din institutele de învățămînt superior, să-și completeze, tematica lucrărilor de laborator la catedra de fitotehnie, și umple un gol în literatura didactică de specialitate.

Conținutul acestei lucrări cuprinde descrierea amănunțită a tuturor culturilor principale de cîmp și o trecere în revistă a plantelor cu importanță secundară.

Studierea plantelor agricole este făcută ținînd seama de: — morfologia și anatomia acestor plante; — sistematica fiecărei plante cultivate; — metodele de apreciere privind producția agricolă a principalelor plante.

In ce privește studiul structurii externe și interne acesta este făcut ținînd seama de fazele de dezvoltare ale plantelor începînd cu sămînța și terminînd cu maturitatea completă.

Sistematica fiecărei culturi se face prin numeroase tabele sinoptice mai ales pentru formele care prezintă o mare importanță și un interes teoretic deosebit. Aceste tabele permit compararea caracterelor a diferitelor plante agricole.

Ediția de față, — a treia — este completată și prelucrată, cuprinzînd 70 de figuri demonstrative, numeroase tabele și anexe.

Această lucrare vine în ajutorul profesorilor și studenților, din cadrul învățămîntului superior agricol.

Predarea cotelor către stat — o datorie patriotică

* *

LA O BAZĂ DE RECEPȚIE



Țăranii muncitori din comuna Ludoș, raionul Sebeș, sînt pricepuți cultivatori de cartofi. Și în acest an, datorită aplicării regulilor agrotehnice, ei au strîns recolte mari de cartofi la hectar. Fiind hotărîți să-și achite la timp și în mod conștiincios obligațiile față de stat, ei duc zilnic la baza de recepție din Miercurea, cartofi de bună calitate din primele cantități recoltate.

In fotografie: Un grup de țărani muncitori din această comună cîntărind cartofii aduși la baza de recepție.

Exemple demne de urmat

Paralel cu strîngerea bogatei recolte de porumb, țăranii muncitori din comunele raionului Tg. Jiu consideră ca o datorie a lor dintre cele mai de seamă de a duce la bazele de recepție cotele de porumb ce le datorează statului. Astfel, numai într-o singură zi, țăranii muncitori din comuna Brădiceni, de pildă, au predat la baza de recepție peste 4.000 kg de porumb știuleți bine uscat. In fruntea celor care și-au predat cotele sînt Gheorghe Poienaru, Gheorghe Bîldea, Constantin Iorgovan și alții.

La fel ca țăranii muncitori din comuna Brădiceni și-au mai predat cotele și țăranii muncitori din comunele Arcani, Cornești, Ceauru și altele.

Fruntași la colectări

Spre bazele de recepție din cuprinsul regiunii Constanța zilnic poți vedea îndreptîndu-se convoaie de căruțe încărcate cu produse agricole de toamnă. Țăranii muncitori din această regiune, pe măsură ce culeg bogatul rod al ogoarelor, își predau cu drag cotele datorate statului. Pînă acum, ei au predat peste 45 la sută din cotele de floarea-soarelui, precum și 426 tone de porumb. Cele mai mari cantități au fost predate în raioanele Fetești, Negru Vodă și Medgidia.

Planul de colectări pe regiune a fost realizat pînă în prezent în proporție de 99 la sută la grîu, 84 la sută la alte boabe și 78 la sută la fîn.

Așa nu-i bine

Indată ce porumbul s-a copt, țăranii muncitori din comuna Isaccea, raionul Tulcea, au și început recoltatul. Mulți dintre ei, printre care Petre Roșaru, Ștefan Lescai, Nichita Palade și alții, în scurt timp au terminat această lucrare. Pînă mai acum cîteva zile, țăranii muncitori din această comună au reușit să strîngă bogata recoltă de porumb de pe o suprafață de aproape 300 ha.

Dacă așa stau lucrurile cu recoltatul, trebuie arătat că situația colectărilor produselor agricole de toamnă, acțiune care trebuie să meargă paralel cu lucrările de recoltare, lasă mult de dorit. Sfatul popular și organele de colectări din această comună nu s-au îngrijit să ia măsuri ca predarea cotelor de către țăranii muncitori să se desfășoare la pas cu recoltarea. Țăranii muncitori de aici nu sînt îndrumați și lămuriți să-și achite la timp îndatoririle către stat.

Colectorul comunal Eftimie Dumitru, în loc să organizeze acțiunea de colectări, se ocupă de alte probleme. Așa se face că, pînă mai acum cîteva zile, colectarea produselor agricole de toamnă din această comună nici măcar nu începuse.

In scopul îndeplinirii în termen a planului de colectări, este necesar ca sfatul popular și organele de colectări din comună să ia urgente măsuri de organizare a acestei acțiuni. Țăranii muncitori, pe baza unui plan, trebuie programați și îndrumați să ducă la timp cotele de porumb la baza de recepție, ținînd seama ca știuleții predați să fie bine uscați și de bună calitate.

Loteria de Stat la sate

N-a trecut mult timp de cînd Loteria de Stat a înființat sistemul de loterie pentru sate denumit „Loz în plic". Pînă azi, au și fost împărțite importante premii prin acest sistem. Vom da numai cîteva nume de cîștigători din diferite regiuni ale țării care pentru 3 lei cît costă un loz în plic au primit fiecare cîte 2000 lei. Printre aceștia se numără Dudaș Andrei, comuna Roșiori, raionul Oradea, Gh. Balica comuna Buciumeni, raionul Tecuci, Stanciu Florea comuna Băneasa, raionul Turnu Măgurele, Gagher Ion, comuna Radovanu, raionul Oltenița, Popescu Gh., comuna Valea Iașului, regiunea Pitești, Răzmaș Ion, comuna Prundu Bîrgăului, raionul Bistrița și mulți alții.

Din luna iunie pînă azi, Loteria de Stat a plătit prin sistemul „Loz în plic" cîștiguri de peste 7.000.000 lei. Astfel, numai în luna august s-au plătit în regiunea Arad cîștiguri de 143.600 lei, în regiunea Cluj, 196.200 lei, în regiunea Ploești, 268.200 lei etc., iar în regiunea București, 486.800 lei. De asemenea, s-au mai plătit numeroase cîștiguri și în regiunile Iași, Pitești, Autonomă Maghiară, Bîrlad, Craiova, Stalin, Galați, Bacău și Constanța, unde lozurile în plic se vînd prin cooperativele sătești.

Toate premiile se plătesc imediat, pe loc, fără nici o reținere.

In scurt timp sistemul de loterie „Loz în plic" urmează a fi introdus și în restul țării.

De pe aceeași pășune — producție înzecită

Comuna noastră se află printre cele dintîi comune din regiunea Constanța care au trecut la desțelenirea unei părți din izlazul comunal. Aceasta am făcut-o de nevoie, deoarece prin părțile noastre, pe izlazurile situate pe terenuri sărăturoase cresc mai mult ierburi cu o valoare nutritivă foarte scăzută, pe care animalele nu le mănîncă. Pe altele, din cauza solului sărac, crește iarbă foarte puțină, chiar și în anii cu timp prielnic. Seceta care bîntuie deseori prin partea locului face ca iarba de pe izlaz să nu mai crească normal chiar de la începutul verii, iar în unii ani să se usuce complet în luna iulie. Oricît de mult și-ar fi lăsat producătorii agricoli vitele să pască pe o asemenea pășune, acestea tot flămînde se întorceau acasă. Am arătat de multe ori această situație tov. Roșca Nicolae, tehnician cu baza furajeră la sfatul popular raional. Impreună, am discutat mult posibilitățile ce le avem pentru îmbunătățirea pășunei și, îndrumați de el, ne-am hotărît să desțelenim o bucată din partea de izlaz neproductiv, pe care apoi să cultivăm plante furajere.

Asta a fost în toamna anului 1952. Firește, că la început am întîmpinat unele greutăți, fiindcă țăranii muncitori, neavînd de unde să cunoască ce foloase pot avea de pe urma desțelenirii izlazului, n-au prea fost de acord. Ba, atunci cînd au văzut tractoarele S.M.T.-ului Cogealac desțelenind terenul, unii au strigat că acestea distrug izlazul și că animalele nu vor mai avea nici acea iarbă puțină și rea de mai înainte. A trebuit să depunem o muncă stăruitoare de lămurire ca să-i facem să înțeleagă că, prin desțelenire și cultivare cu plante de nutreț, izlazul devine mult mai productiv, iar vitele vor găsi pe el iarbă din belșug din primele zile ale primăverii și pînă în octombrie —noiembrie. In anul următor, cînd de pe cele 24 de hectare desțelenite toamna și semanate cu lucernă în primăvară s-a obținut o producție medie la hectar de peste 12.000 kg., adică de 4 ori mai mare ca pînă atunci, țăranii muncitori s-au convins singuri că-i foarte bine ca izlazul neproductiv să fie desțelenit.

Incepînd din anul 1952, în fiecare toamnă noi am desțelenit cîte o bucată de izlaz neproductiv sau puțin productiv, pe care apoi în primăvară o însămînțam cu plante furajere ajungînd astăzi să avem desțelenită din izlaz o suprafață de 279 ha. Lucrarea de desțelenire n-am făcut-o la întîmplare, ci după anumite reguli agrotehnice. Așa, bunăoară, pentru a păstra structura solului, n-am desțelenit toată suprafața la aceeași adîncime. Pe terenurile sărăturoase, unde stratul la adîncimea de 15—30 cm este nefertil, am făcut arătura la 12—15 cm adîncime. Pe solul brun-deschis de stepă am arat la o adîncime de 22—25 cm.

Pentru ca producția de furaje pe unitatea de suprafață pe terenurile desțelenite să crească și mai mult și pentru a folosi cît mai rațional această producție, noi am început să aplicăm din anul 1953 cultivarea plantelor de nutreț după sistemul conveierului verde. In felul acesta, s-a putut asigura animalelor masă verde din belșug încă din primăvară și pînă în toamnă tîrziu. Lipsa furajelor din timpul verii, care se simțise pînă atunci în fiecare an la noi, a fost astfel complet lichidată.

Prin desțelenirea izlazului comunal și prin aplicarea regulilor de întreținere, producția medie la hectar a crescut, de la 3.000 kg. de iarbă, cît obțineam înainte, la 40.000 kg masă verde. Durata pășunatului s-a prelungit și ea cu aproape trei luni față de pășunatul pe vechiul izlaz nedesțelenit. Inainte de a trece la desțelenirea izlazului, cu masa verde adunată de pe un hectar se puteau hrăni timp de cîteva luni un număr de cel mult 3 vaci. Acum însă, de pe un hectar de izlaz desțelenit și cultivat cu plante furajere productive și de bună calitate se pot hrăni îndestulător din primăvară pînă în toamnă un număr de 10 vaci.

Avînd hrană din belșug, animalele au început să dea producții mai mari. De pildă, producția medie de lapte pe cap de vacă furajată a crescut, de la 6—7 litri pe zi — media obținută în comuna noastră înainte de a desțeleni izlazul — la 10—12 litri zilnic, iar producția medie de lapte de oaie a ajuns să fie într-un an cu 15—20 de litri mai mare.

Datorită acestor rezultate bune, toți țăranii muncitori din comuna noastră și chiar din împrejurimi s-au convins pe deplin de foloasele ce le aduce desțelenirea izlazului neproductiv sau puțin productiv și cultivarea acestuia cu diferite plante de nutreț.

Peste cîteva zile, tractoarele S.M.T.-ului Cogealac vor începe să desțelenească încă 175 ha. de teren din izlazul slab productiv al comunei noastre. In primăvară, și această suprafață va fi însămînțată cu plante de nutreț din cele mai productive, ca porumb furajer, iarbă de Sudan, borceag etc. In felul acesta, vom spori cu mult productivitatea izlazului nostru și vom asigura animalelor hrană abundentă și de bună calitate pe cea mai mare parte din timpul anului.

CALOIU ȘTEFAN
președintele sfatului popular al comunei Cogealac, regiunea Constanța



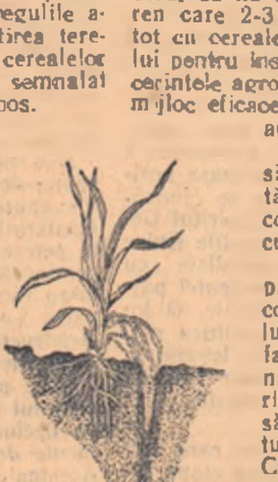
După ce și-au îndeplinit planul la lucrările de însămînțări, tractoriștii brigăzii a 5-a de la S.M.T. „1 Mai" Brăila, condusă de Andrei Marin au început să desțelenească o parcelă de izlaz neproductiv în comuna Tichilești.

In fotografie: tractoristul Niță Vasile arînd ultima porțiune din izlaz pe care țăranii muncitori vor cultiva în primăvara viitoare plante furajere.

Gîndacul ghebos, dușman periculos al semănăturilor de toamnă

In semănăturile de cereale păioase făcute în terenuri care timp de 2—3 ani la rînd, au fost cultivate cu același fel de plante, există pericolul ca plantele răsărite să fie atacate de larvele gîndacului ghebos (Zabrus tenebroides). In această toamnă, datorită în mare parte faptului că nu peste tot s-au respectat regulile agrotehnice în alegerea și pregătirea terenului în vederea semănatului cerealelor păioase, în unele semănături s-a semnalat apariția larvelor gîndacului ghebos.

Pentru a ști cum să combatem acest dăunător, este necesar mai întîi să-l cunoaștem. Gîndacul ghebos e lung cam de 5 cm. și de culoare neagră lucioasă. Avînd capul și pieptul îndoit în jos, de aici își trage și numele de „ghebos". Gîndacul apare în perioada înspicatului cerealelor și se hrănește cu boabele în lapte. Pe la sfîrșitul verii, începe să-și depună ouăle în miriști și în special în locul unde au fost clăile. Ouăle sînt așezate în pămînt în grămezi de 20—30 de bucăți. După 2—3 săptămîni, de obicei în luna octombrie, din ouă apar larvele care au o lungime de cîțiva milimetri.



Acum, în toamnă, după ce plantele au răsărit, larvele gîndacului ghebos atacă culturile de grîu, orz etc., prin sfîșierea și răsucirea frunzelor de la care nu mai rămîn decît nervurile. In jurul tulpinii plantei se pot descoperi și micile găuri prin care circulă larvele.

Larvele stau ziua ascunse în galerii, la rădăcina tulpinii plantei, iar noaptea se ridică pe frunze, îndoindu-le în spre pămînt și atrăgîndu-le spre intrarea în galerie. Atacul larvelor durează toamna pînă la venirea frigului. După ce dă gerul, ele se retrag în pămînt, la o adîncime de 18—20 cm, de unde, la primăvară, îndată ce timpul se încălzește, reîncep atacul, trecînd de la plantele distruse la plantele sănătoase. In felul acesta vetrele de atac se măresc din ce în ce, cuprinzînd suprafețe tot mai mari, culturile putînd fi compromise.

Cum să luptăm împotriva acestor primejdioși dăunători? Hrănindu-se cu cereale păioase, gîndacul ghebos își duce viața numai în terenurile unde se cultivă aceste plante. Spre a preveni culturile de atacul gîndacului ghebos, este absolut necesar să nu semănăm grîu pe același teren care 2-3 ani la rînd a fost cultivat tot cu cereale păioase. Pregătirea terenului pentru însămînțatul din vreme și după cerințele agrotehnicii este de asemenea un mijloc eficace de luptă pentru prevenirea apariției gîndacului ghebos.

Este bine ca înainte de însămînțarea grîului să cercetăm cu atenție terenul spre a constata dacă nu e infestat cu larvele acestui dăunător.

Pentru a feri culturile de pagube, trebuie organizată combaterea larvelor gîndacului ghebos — acolo unde își fac apariția — încă din toamnă. In acest scop, după răsărirea plantelor este necesar să se facă controlul semănăturilor în fiecare săptămînă. Cînd se descoperă vetrele atacate de acest dușman periculos, trebuie anunțate imediat organele de control fitosanitare, care au datoria să ia măsuri urgente pentru stăvilirea atacului și distrugerea dăunătorului.

Prima măsură în combaterea gîndacului ghebos este izolarea suprafeței atacate prin săparea unui șanț de 30 cm adîncime și 60 cm lățime, în care se va presăra hexacloran. Pentru mai multă siguranță, șanțul se va săpa la un metru în afara marginei vetrei. După izolare, pe întreaga suprafață atacată se va presăra 10 kg. de arseniat de calciu sau 30 kg de hexacloran la hectar.

Descoperind și tratînd la timp terenurile atacate de larvele gîndacului ghebos, ferim culturile păioase de mari pagube și asigurăm astfel obținerea unui rod bogat.

ING. FL. PAULIAN
directorul Direcției protecția plantelor din Ministerul Agriculturii și Silviculturii

Cuvîntul gospodarilor vrednici

Pămîntul îngrășat și bine lucrat dă rod bogat

Vara și toamna aceasta mi-au adus în casă mult belșug de bucate. Cele două hectare și jumătate de pămînt pe care le am și pe care le-am muncit împreună cu nevastă-mea în cursul anului mi-au rodit și în ăst an peste așteptările mele. De pildă, am cules la hectar o producție de 2.550 kg de grîu, peste 3.000 kg. de porumb, aproape 50.000 kg de sfeclă furajeră și 20.400 kg. de sfeclă de zahăr. Pentru sfecla de zahăr pe care am livrat-o fabricii de zahăr îndată ce am strîns-o de pe cîmp, eu am primit o însemnată sumă de bani cu care mi-am cumpărat o serie de lucruri de mare trebuință în gospodărie.

Faptul că am reușit să culeg recolte mari nu se datorește întîmplării. Pămîntul pe care-l am nu-i așa de roditor și, dacă l-aș lucra de mîntuială, așa cum mai obișnuiesc unii dintre consătenii mei, n-aș putea culege cine știe ce recoltă.

Din experiența mea de peste 35 de ani de cînd fac agricultură, cît și mai ales din cărțile agrotehnice pe care le-am citit, am învățat că pămîntul rodește după cum îl lucrat.

Pe lîngă aplicarea altor metode agrotehnice, eu îngraș pămîntul cu gunoi de grajd. Asta face ca el să nu fie secătuit de substanțele hrănitoare, iar plantele cultivate să crească mîndre și să lege rod bogat an de an. Ca orice gospodar, am și eu în curtea mea vreo 5 capete de vite. In spatele grajdului unde-mi sînt adăpostite animalele mi-am făcut încă de acum cîțiva ani o platformă de bălegar. Aici pun tot gunoiul pe care-l strîng zilnic de la vite și tot aici se scurge și urina animalelor.

Așezat în platformă, gunoiul putrezește bine în cîteva luni, încît poți să-l tai ușor cu sapa. Toamna, cînd isprăvesc cu muncile de recoltare și însămînțări, eu folosesc fiecare ceas prielnic de lucru pentru a căra gunoiul pe cîmp, iar o dată cu arătura adîncă îl îngrop sub brazdă. In felul acesta, eu reușesc să îngraș, o dată la doi ani prin rotație, întreaga suprafață de pămînt pe care o am.

Acum, în zilele acestea, mă pregătesc să îngraș cu gunoi ogoarele pe care la primăvară le voi însămînța cu porumb și mai ales acelea unde voi cultiva plante tehnice. Pe terenul pe care-l voi ara adînc în această toamnă am și dus pînă acum cîteva căruțe cu bălegar. In zilele următoare, voi duce și alte cantități de gunoi pe loc. In total, în toamna aceasta, după cum am făcut socoteala, voi transporta la cîmp peste 30 de tone de îngrășăminte naturale bine putrezite. La unele culturi tehnice, cum ar fi, de pildă, sfecla de zahăr, voi aplica în primăvară, așa cum de altfel am făcut și în anii trecuți, îngrășămintele minerale pe care le voi căpăta de la fabrica de zahăr.

Eu socotesc că acest mijloc sigur de a spori rodnicia pămîntului — folosirea gunoiului de grajd — stă la îndemîna fiecărui țăran muncitor. Orice gospodar care are în ograda sa animale poate să strîngă gunoiul de grajd în platformă și să-l ducă pe cîmp, spre a-și îngrășa cu el ogorul. Și munca depusă îi va fi din plin răsplătită prin sporul de recoltă ce-l va culege de pe pămîntul bine îngrășat și lucrat potrivit cerințelor agrotehnice.

VASS ION
țăran muncitor din comuna Chichiș, Regiunea Autonomă Maghiară

4822 kg de porumb știuleți la hectar

Sînt țăran muncitor cu gospodărie individuală din satul Gunoaia, comuna Răchitoasa, raionul Zeletin. Terenul pe care îl am nu este chiar de bună calitate, căci este mai mult deluros, dar eu mă străduiesc să-l muncesc cît mai bine și să-l fac să dea roade cît mai bogate.

In dorința de a obține recolte sporite, eu m-am străduit să-mi îmbogățesc mereu cunoștințele; am luat parte la conferințele de la căminul cultural din Răchitoasa, am citit cîteva cărți și broșuri și am stat de vorbă cu tovarășii ingineri și tehnicieni, care m-au învățat ce metode avansate să aplic pe ogorul meu.

Mi-aduc aminte că, în luna martie a anului acesta, tov. inginer Năstase Ioan de la raion ne-a vorbit despre importanța pe care o are însămînțatul păpușoiului în cuiburi așezate în pătrat. Urmînd sfatul lui, am însămînțat două hectare de păpușoi după această metodă. Trebuie să arăt însă că terenul în care l-am însămînțat l-am pregătit din toamnă, îngrășîndu-l cu peste 30 de căruțe de bălegar putred și arîndu-l la 18 cm adîncime. In primăvară, terenul fiind afînat, l-am boronit în mustul zăpezii. Cînd mai erau două zile pînă la însămînțare, am boronit din nou terenul și apoi am grăpat cu grapa de mărăcini.

Marcarea terenului am făcut-o cu marcatorul cu dinți la 70 cm distanță între ei. La încrucișarea liniilor lăsate de marcator, am făcut cu sapa cuiburi, în care am pus cîte 2—3 boabe de păpușoi sănătos și de soi bun, pe care le-am acoperit cu țarină.

După ce am însămînțat, am dat din nou cu grapa de mărăcini. Cînd păpușoii au răsărit și aveau de acum 2—3 frunzulițe, am dat cu boroana, iar după 7 zile le-am făcut prima prașilă. A doua prașilă am executat-o cînd ei crescuseră de o palmă, iar a treia, cînd se înălțaseră cam de o jumătate de metru.

Ascultînd de sfatul tov. inginer de la raion și al tov. Burghelea Elisabeta, agronom în comuna noastră, eu nu am mușuroit păpușoii. Tot ei m-au sfătuit să-i copilesc pentru a-i ajuta să se dezvolte bine.

Și așa au crescut culturile pe locul meu de toată frumusețea. Mi se umplea inima de bucurie cînd vecinii mei îmi admirau lanul din care nu se vedea omul călare. După recoltare, cîntărind știuleții, m-am bucurat și mai mult cînd am văzut că de pe cele două hectare am strîns 9644 kg, ceea ce înseamnă 4822 kg de păpușoi știuleți la ha. O asemenea recoltă n-am cules niciodată pînă acum.

La consfătuirea care a avut loc acum cîteva zile la noi în sat, eu am arătat pe larg consătenilor mei cum am lucrat terenul de am obținut o recoltă așa de bogată. Cu această ocazie, am îndemnat pe țăranii muncitori din sat să însămînțeze la primăvară păpușoii în cuiburi așezate în pătrat, să pună în pămînt numai sămînță bună și să aplice toate regulile agrotehnice, așa cum ne povățuiesc agronomii.

GRIGORAȘ VASILE
țăran muncitor cu gospodărie individuală, din satul Gunoaia, comuna Răchitoasa, raionul Zeletin

Vizitînd Expoziţia agricolă a R. D. Germane

Ceea ce atrage întîi privirile vizitatorului care intră în halele şi curţile interioare ale Expoziţiei Agricole a Republicii Democrate Germane — deschisă în incinta Institutului agronomic „N. Bălcescu" din Bucureşti — sînt zecile de „Erntekränze", vesele coroane ale recoltei împletite din paie de grîu şi înfăşurate cu panglici multicolore atîrnate de stîlpi înalţi şi subţiri. In jurul stîlpilor sînt estetic orînduite numeroase şi diverse maşini agricole. La care să te opreşti mai întîi? Iată combina autopropulsată vopsită într-un argintiu care străluceşte puternic în bătaia razelor de soare. Această maşină seceră şi treieră într-o singură oră recolta de pe un hectar cu grîu. Ea poate fi folosită şi la recoltatul plantelor oleaginoase, al sfeclei de sămînţă şi ierburilor perene semincere. Pe acelaşi platou pe care se înalţă silueta masivă şi complicată a combinelor, vizitatorul poate admira o maşină prevăzută cu o baterie, care, adusă chiar pe ogor, la locul de recoltare, poate transforma cartofii prin fierbere într-o pastă ce se însilozează în şanţuri şi poate fi consumată de porci pînă în luna mai a anului viitor.

Maşini de plantat cartofi, care înlocuiesc munca a 30 de oameni pe zi, tăvăluguri stelate, cultivatoare speciale pentru scos pirul de pe terenuri mult îmburuienite, tesală de buruieni care distruge în primul rînd rapiţa înainte de încolţirea plantelor semănate, plug cu 5 brazde cu subsoliere care prelucrează solul şi pe dedesubt, tocători de sfeclă furajeră, suflători de fîn în poduri (pînă la 80 metri distanţă şi o înălţime de 15 m) — iată numai cîteva din maşinile noi, în jurul cărora sute de oameni ai muncii se strîng în fiecare zi curioşi şi ascultă cu atenţie explicaţiile ghidului.

Pe platoul unde sînt expuse maşinile destinate pregătirii terenului şi executării lucrărilor de întreţinere, atrage atenţia îndeosebi tractorul pe şenile K.S. 67 de 60 de cai putere acţionat de un motor Diesel cu 4 cilindri şi prevăzut cu pornire electrică. Acest tractor este folosit atît la executarea arăturilor adînci, cît şi în silvicultură, la căratul butucilor şi în construcţii la nivelarea terenului.

Lîngă tractorul universal „Maulwurf", care este folosit mai ales la lucrările de întreţinere şi de recoltare a fînului, sînt expuse maşini cu ajutorul cărora se pot împrăştia îngrăşămintele chimice.

Foarte instructive şi interesante sînt panourile care înfăţişează munca constructivă a oamenilor muncii din agricultura R.D. Germană, în contrast cu aceea a ţăranilor din Republica Federală Germană, unde pămîntul nu aparţine celor ce muncesc, ci în mare parte iuncherilor şi moşierilor. Pe un astfel de panou, care zugrăveşte întinsul unor ogoare şi grădini răvăşite de tancurile americane, stă scris: „Politica agrară a guvernului de la Bonn, importul crescînd al produselor agricole şi trecerea în agricultură la sistemul american al economiei fermelor, au ca urmare ruinarea ţăranilor mijlocaşi şi mici. In afară de aceasta, manevrele trupelor N.A.T.O. provoacă distrugeri mari pe ogoare şi livezi".

> **Aducem la cunoştinţa cititorilor noştri că EXPOZIŢIA AGRICOLA A REPUBLICII DEMOCRATE GERMANE, care s-a deschis la Institutul Agronomic din Bucureşti Bul. Mărăşti poate fi vizitată zilnic între orele 10 şi 19**
>
> **Intre orele 14 şi 16 au loc demonstraţii practice cu diferite maşini agricole.**
>
> **La expoziţie se poate ajunge cu tramvaiele 3 şi 4, autobusul 32 şi troleibusul.**

Vizitatorii admiră mai departe, vizitînd expoziţia, uriaşul aparat pentru uscarea boabelor ce seamănă cu bateriile cazanelor unei mici uzine. Apoi, transportorul de grăunţe din camioane în magazii şi cel care înlocuieşte munca de lopătare a cerealelor.

In altă curte interioară, vizitatorii primesc explicaţii din partea unui ghid, cu privire la pulverizatoarele ce servesc la combaterea pe cale chimică a dăunătorilor, cu privire la aparatele pentru mulsul electric şi la separatoarele de lapte. Intr-unul din pavilioane sînt expuse produse ale industriei chimice a R.D. Germane necesare agriculturii — pentru combaterea dăunătorilor, a bolilor plantelor şi a buruienilor. Tot aici, prin zeci de diorame lucrate în culori cu multă ingeniozitate, sînt prezentate rezultatele valoroase obţinute în această ţară de oamenii de ştiinţă în munca pentru crearea unor soiuri de cartofi rezistenţi la rîia neagră. Tot în această sală, prin alte diorame, se arată lupta oamenilor muncii din agricultura R. D. Germane pentru combaterea bolilor infecţioase la vite, cum sînt febra aftoasă, pesta porcină şi altele.

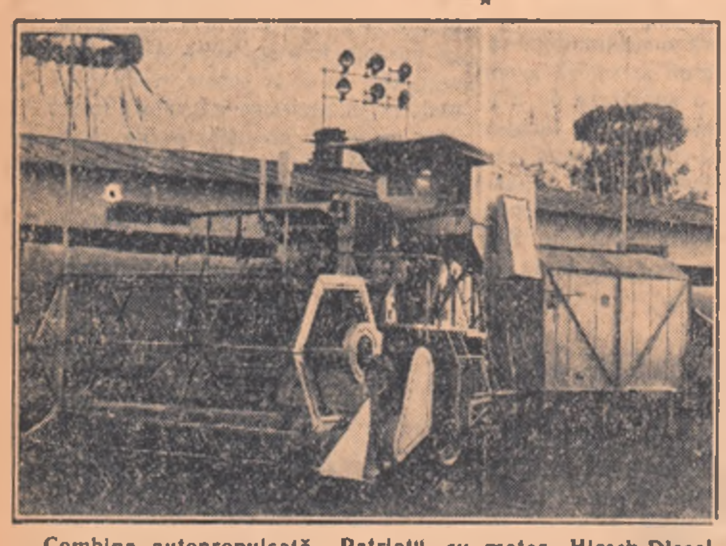
In ultimul pavilion al expoziţiei, sînt expuse aparate de mare precizie pentru măsurători topografice şi geodezice, aparate pentru diferite analize, cum e picnometrul pentru determinarea porozităţii solului, aparatul cu aer comprimat pentru determinarea căldurii de umectare a solului, aparatul pentru determinarea conţinutului de apă în unt, cîntare pentru stupi de albine, ouă, unelte pentru pomicultură şi viticultură etc. Deosebit de sugestive sînt panourile care înfăţişează strădania oamenilor muncii din agricultura R. D. Germane de a-şi însuşi noile metode de lucru. „Niciodată prea bătrîn pentru învăţătură" glăsuieşte un panou în care se vede cum docentul Langer de la şcoala superioară populară a raionului Erfurt Land explică ţăranilor muncitori modul cum trebuie să se facă însămînţarea porumbului în cuiburi aşezate în pătrat.

Am stat de vorbă după vizitarea expoziţiei cu Dr. Oscar Baumgarten, laureat al premiului de stat şi director al Expoziţiei agricole permanente din Leipzig care face parte totodată din colectivul de conducere al expoziţiei. El a subliniat că industria R.D. Germană, care, cu ajutorul marii Uniuni Sovietice, a renăscut din ruine în anii puterii populare, este astăzi în stare să aprovizioneze agricultura R.D. Germane cu tractoarele şi maşinile agricole de care aceasta are nevoie.

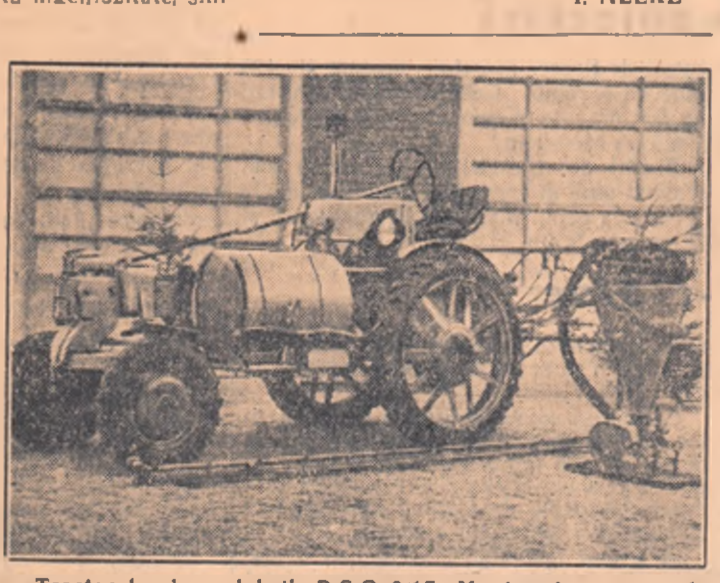
La despărţire, tov. Dr. Baumgarten a transmis prin ziarul nostru următorul salut oamenilor muncii din agricultura ţării noastre:

„Cu prilejul deschiderii primei Expoziţii Agricole a R.D. Germane la Bucureşti, salutăm din toată inima poporul romîn care construieşte socialismul. Sperăm că maşinile şi exponatele prezentate la Expoziţia Agricolă a R.D. Germane vor contribui la cunoaşterea şi mai bine a ţării noastre, la întărirea prieteniei dintre popoarele romîn şi german".

I. ALEXE



Combina autopropulsată „Patriot" cu motor Hirsch-Diesel care într-o singură oră seceră şi treieră recolta de pe 1 ha cu grîu. Ea poate fi folosită şi la recoltatul plantelor oleaginoase, ierburilor perene, semincere şi seminţei de sfeclă. Paiele şi pleava sînt strînse într-un colector remorcat la combină, încît în urma combinei cîmpul rămîne liber şi poate fi lucrat cu desmiriştitoarele.



Tractorul universal de tip R.S.O. 8/15 „Maulwurf", pe roţi de cauciuc construit de către muncitorii şi tehnicienii de la Uzina de tractoare V.E.B. din Schönenwert, poate fi folosit în primul rînd la lucrări de îngrijire a culturilor, putîndu-i-se mări cu uşurinţă distanţa dintre roţi după distanţa rîndurilor culturilor. El este folosit şi la cultivaţia terenului, la cosit şi împrăştiat fînul, la prăşitul culturilor şi la împrăştierea de substanţe chimice pentru combaterea dăunătorilor, bolilor plantelor şi buruienilor. In fotografie tractorul R.S.O. 8/15 „Maulwurf" pe care este montat un agregat pentru stropitul cu substanţe chimice.

O desminţire a agenţiei TASS

MOSCOVA, 23 (Agerpres). — TASS transmite:

In ultimele zile în presa străină au apărut ştiri că Uniunea Sovietică ar intenţiona să facă Israelului propuneri de a-i livra armament. Ca sursă a unor asemenea ştiri a servit declaraţia făcută de reprezentantul Departamentului de stat al S.U.A., Suydam, la conferinţa de presă din 12 octombrie, în care se spune că Departamentul de stat al S.U.A. ar „dispune de informaţii că blocul sovietic a propus Israelului să-i livreze armament".

Agenţia TASS este împuternicită să declare că aceste ştiri sînt o curată născocire şi urmăresc vădit să inducă în eroare opinia publică mondială.

Ministrul de externe al Egiptului a declarat:

„Egiptul cumpără ceea ce îi este necesar pentru apărare cînd va crede de cuviinţă şi de unde va găsi necesar".

NEW YORK, 23 (Agerpres). —

După cum relatează corespondentul de la O. N. U. al ziarului „New York Herald Tribune", Capman, ministrul Afacerilor Externe al Egiptului, Favzi, a declarat că propunerile Occidentului de a acorda armament Egiptului sînt inacceptabile. Egiptul, a adăugat el, „cumpără tot ceea ce îi este necesar pentru apărare cînd va crede de cuviinţă şi de unde va găsi necesar". Noi nu vom permite nici un amestec în această chestiune sau în oricare alte chestiuni care nu privesc pe nimeni decît pe noi". Favzi a declarat în continuare că propunerea cehoslovacă nu implică nici un fel de condiţii, pe care puterile occidentale caută să le impună atunci cînd fac propunerile lor.

Ministrul Afacerilor Externe al Egiptului a subliniat că atitudinea Statelor Unite în problemele privind Orientul Mijlociu exercită „o influenţă nefavorabilă" asupra situaţiei din Orientul Mijlociu.

Ţăranii indonezieni luptă împotriva evacuărilor

In mai multe regiuni din Java ţăranii se opun măsurii samavolnice luată de direcţia centrală guvernamentală a proprietăţilor funciare. Această măsură hotărăşte izgonirea a circa 3.000 ţărani de pe pămînturile lor. Pămînturile despre care este vorba au aparţinut unor străini care nu le-au cultivat şi pe care ţăranii siliţi de foame au început să le cultive încă după terminarea celui de-al doilea război mondial. La refuzul ţăranilor de a părăsi pămînturile pe care le-au muncit, poliţia le-a confiscat uneltele agricole, iar pe mulţi din ei i-a supus la represiuni.

Moşierii indonezieni, încurajaţi de măsura luată de direcţia centrală guvernamentală a proprietăţilor funciare, încearcă să treacă în proprietatea lor pămînturile pe care ţăranii le-au ocupat şi le lucrează de ani de zile. In încercarea lor ei se lovesc însă de rezistenţa dîrză a ţăranilor. In Pengalenga (Java de Vest) peste 500 de ţărani s-au opus încercărilor moşierilor de a le lua pămîntul. Ei au venit pe ogoare cu unelte şi seminţe şi au început să însămînţeze. Trimişii moşierilor împreună cu tractoarele pe care le aduseseră pentru a distruge cu ajutorul lor aşezările ţărăneşti şi a ara pămîntul au trebuit să facă calea întoarsă.

Lupta ţăranilor indonezieni împotriva celor ce vor să-i izgonească de pe pămînturile care de drept le aparţin este sprijinită de organizaţia democrată a ţăranilor (B.T.I.)

Scrisoarea adresată de N. A. Bulganin preşedintelui S. U. A., Eisenhower

MOSCOVA 23 (Agerpres). — TASS transmite scrisoarea adresată de preşedintele Consiliului de Miniştri al U.R.S.S., N.A. Bulganin, preşedintelui Statelor Unite ale Americii, Dwight D. Eisenhower.

Excelenţei Sale
Dwight D. Eisenhower,
Preşedintele Statelor Unite ale Americii

Stimate Domnule Preşedinte,

Vă mulţumesc pentru scrisoarea din 12 octombrie în problemele dezarmării. Voi aştepta momentul cînd veţi putea expune toate considerentele dvs. în această chestiune, aşa cum intenţionaţi să faceţi. Mă bucură că acordaţi o importanţă atît de mare acestor probleme. Nu poate să încapă îndoială că tot ceea ce vor putea face guvernele ţărilor noastre pentru a opri cursa înarmărilor şi a stabili în acest scop controlul necesar, va corespunde celor mai înalte interese şi aspiraţii ale popoarelor.

Constat cu satisfacţie atitudinea dvs. binevoitoare faţă de propunerile noastre cu privire la posturile de control, care au drept scop să preîntîmpine un atac prin surprindere al unei ţări împotriva alteia. Consider că un acord în această problemă ar avea o mare importanţă pentru a realiza un progres în rezolvarea problemei dezarmării.

Noi toţi la Moscova aşteptăm restabilirea cît mai grabnică a sănătăţii dvs.

Cu sinceră stimă,
N. BULGANIN

Soci, 20 octombrie 1955

Convorbirile primului ministru al Birmaniei, U Nu, cu K. E. Voroşilov şi N. A. Bulganin

MOSCOVA 22 (Agerpres). — TASS transmite: La 22 octombrie 1955 K. E. Voroşilov, preşedintele Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S. a primit la Kremlin pe U Nu, primul ministru al Uniunii Birmane.

Primul ministru U Nu a fost însoţit de: U Myng On, ambasador extraordinar şi plenipotenţiar al Uniunii Birmane în U.R.S.S., U Hla Maung, ambasador extraordinar şi plenipotenţiar al Uniunii Birmane în Republica Populară Chineză, U Cin, ambasador extraordinar şi plenipotenţiar al Uniunii Birmane în Marea Britanie.

La convorbirea dintre K. E. Voroşilov şi primul ministru U Nu, a participat V. M. Molotov, prim vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri al U.R.S.S. şi ministru al Afacerilor Externe al U.R.S.S.

Convorbirea s-a desfăşurat într-o atmosferă de caldă prietenie.

MOSCOVA 22 (Agerpres). — TASS transmite: La 22 octombrie, la Kremlin a avut loc o convorbire între preşedintele Consiliului de Miniştri al U.R.S.S., N. A. Bulganin şi primul ministru al Uniunii Birmane U Nu.

La convorbire au luat parte L. M. Kaganovici şi V. M. Molotov.

Din partea birmană la convorbire au asistat ambasadorul extraordinar şi plenipotenţiar al Birmaniei în U.R.S.S. U Mong On, ambasadorul extraordinar şi plenipotenţiar al Uniunii Birmane în Republica Populară Chineză U Hla Maung, şi ambasadorul extraordinar şi plenipotenţiar al Uniunii Birmane în Marea Britanie, U Cin.

In cursul convorbirii care a decurs într-o atmosferă prietenească a avut loc un schimb de păreri asupra diferitelor probleme internaţionale care interesează ambele părţi.

Sărbătorirea centenarului lui Miciurin în U.R.S.S.

MICIURINSK, 23 (Agerpres).— TASS transmite:

La 22 octombrie, la Teatrul „Miciurin" din oraşul Miciurinsk a avut loc şedinţa solemnă consacrată împlinirii a 100 de ani de la naşterea lui I. V. Miciurin. Din toate raioanele regiunii s-au adunat colhoznici, agronomi, pomicultori, secretari ai comitetelor raionale ale P.C.U.S., preşedinţi ai comitetelor executive raionale, directori de S.M.T.-uri şi sovhozuri.

I. S. Gorşkov, directorul laboratorului genetic central „Miciurin", doctor în ştiinţe agricole, a prezentat referatul „Miciurin — mare transformator al naturii".

*

MOSCOVA, 23 (Agerpres). — TASS transmite:

La 27 octombrie se împlinesc 100 de ani de la naşterea lui Ivan Miciurin, care pe drept cuvînt este numit marele transformator al naturii. Prin lucrările sale ştiinţifice, el a adus o imensă contribuţie la ştiinţa agro-biologică mondială.

La Moscova a fost creată o comisie pentru sărbătorirea jubileului. Din comisie fac parte oameni de ştiinţă, lucrători din agricultură, experimentatori. La sărbătorirea jubileului care va avea loc la 27 octombrie la Teatrul Mare al U.R.S.S. au fost invitaţi oaspeţi din ţări străine.

La 28 octombrie se va deschide sesiunea jubiliară a Academiei Unionale de ştiinţe agricole „V. I. Lenin". La ea se va face bilanţul ultimelor lucrări în domeniul agrobiologiei.

Cu prilejul jubileului se editează o medalie jubiliară. Pe una din feţele medaliei este gravat portretul savantului şi inscripţia „De ziua celei de a 100-a aniversări a naşterii lui I. V. Miciurin 1855-1955", pe cealaltă se vede stema U.R.S.S. Cu această medalie vor fi decoraţi 850 dintre participanţii la solemnitatea de la Teatrul Mare, precum şi oameni de ştiinţă, colhoznici, lucrători din sovhozuri, specialişti din agricultură, 400 de tineri miciurinişti şi profesori de biologie.

In aceste zile, pe ecranele cinematografelor din ţară se va prezenta filmul tehnicolor de popularizare a ştiinţei „Marele transformator al naturii" turnat cu prilejul jubileului.

Recent, au apărut operele alese ale lui I. V. Miciurin, într-un singur volum care cuprinde principalele lucrări ale savantului. Diferite lucrări ale savantului au fost publicate în ediţii separate într-un tiraj de masă. In vitrinele librăriilor a apărut lucrarea în trei volume intitulată „Invăţătura lui Miciurin în slujba poporului", cuprinzînd studii de autori sovietici şi străini, precum şi studiul „Ivan Vladimirovici Miciurin" de A. Baharev; au fost reeditate cunoscutele cărţi „Un pomicultor înţelept" de I. Nikiforov şi „Recolta vieţii" de savantul american Luther Berbank.

Potrivit datelor Camerei Unionale a Cărţii, pînă la 1 octombrie a. c., lucrările lui I. Miciurin au apărut în 80 de ediţii în limbile a 17 popoare ale U.R.S.S., într-un tiraj total de 2.500.000 de exemplare.

In ajunul deschiderii conferinţei miniştrilor Afacerilor Externe ai celor patru puteri

La 27 octombrie se va deschide la Geneva importanta conferinţă a miniştrilor Afacerilor Externe ai Uniunii Sovietice, Statelor Unite, Angliei şi Franţei. Intreaga omenire acordă lucrărilor acestei conferinţe toată importanţa. Popoarele speră că miniştrii Afacerilor Externe ai celor patru puteri vor continua măreaţa operă începută în iulie de conducătorii U.R.S.S., S.U.A., Angliei şi Franţei. Popoarele lumii aşteaptă de la cei patru miniştri de externe să continue eforturile pentru găsirea căilor de rezolvare a principalelor probleme internaţionale care frămîntă azi omenirea şi care ani în şir au fost cauza încordării internaţionale.

In munca lor grea, dar de o excepţională importanţă, miniştrii Afacerilor Externe care se vor reuni la Geneva au la îndemînă directivele elaborate de conducătorii celor patru puteri, directive care au consemnat oficial spiritul de colaborare şi înţelegere care a domnit la Geneva în iulie a.c. Acest spirit nou în relaţiile internaţionale şi îndeosebi în relaţiile dintre Est şi Vest a încălzit în această perioadă sufletele dornice de pace ale tuturor popoarelor lumii. Spiritul nou, „spiritul Genevei", cum îl numesc popoarele, a făcut o spărtură apreciabilă în masa norilor ameninţători de război ce se îngrămădiseră deasupra omenirii. „Spiritul Genevei" a spulberat definitiv teoriile emise de cercurile războinice imperialiste cu privire la imposibilitatea coexistenţei paşnice a celor două sisteme sociale. O lovitură puternică a primit şi politica războiului rece, precum şi ideea legată de această politică, cum că o pace trainică pe calea tratativelor este imposibil de realizat.

Geneva a arătat politicienilor care agitau şantajul şi ameninţările că etapa bîtei şi a ameninţărilor grosolane în relaţii internaţionale este o etapă de tristă amintire şi complet necorespunzătoare. Dezvoltarea forţelor sociale în lume nu permite folosirea unor astfel de metode în relaţiile internaţionale.

Concluziile ce s-au desprins din lucrările Conferinţei de la Geneva au arătat omenirii că nu există problemă internaţională litigioasă căreia să nu i se poată găsi rezolvarea, atunci cînd părţile dau dovadă de înţelegere şi dorinţă de colaborare. Este firesc atunci ca popoarele să pretindă celor patru miniştri ai Afacerilor Externe să dea dovadă de spirit de înţelegere şi colaborare în îndeplinirea sarcinilor pe care li le trasează directivele şefilor guvernelor celor patru puteri în ce priveşte rezolvarea problemei securităţii europene şi a problemei germane, a problemei dezarmării şi a dezvoltării contactelor între Est şi Vest.

In ajunul unui astfel de eveniment de seamă, este normal să vorbim de pregătirile făcute de părţile interesate şi de măsurile luate de acestea în vederea asigurării bunelor condiţii pentru desfăşurarea lui.

In ce priveşte Uniunea Sovietică, ea a făcut dovada, în răstimpul care a trecut de la conferinţa şefilor celor patru puteri, că este hotărîtă să acţioneze pe linia şi în spiritul hotărîrilor Genevei, pentru triumful acestor hotărîri. Astfel, guvernul sovietic a hotărît reducerea efectivelor forţelor armate ale U.R.S.S. cu aproape 700.000 de oameni, a stabilit relaţii diplomatice cu guvernul federal de la Bonn, a consolidat relaţiile de prietenie cu Finlanda şi R. D. Germană, a renunţat la baza maritimă-militară de pe teritoriul Finlandei şi a întreprins o serie de acţiuni diplomatice menite să ducă la sporirea încrederii şi prieteniei între popoare. Toate aceste acţiuni ale Uniunii Sovietice aduc o contribuţie de seamă la scăderea continuă a încordării internaţionale.

Din păcate, nu aceleaşi lucruri putem spune despre acţiunile guvernelor puterilor apusene. In perioada care a urmat Conferinţei de la Geneva, o serie de fapte petrecute contrazic declaraţiile pe care conducătorii din S.U.A., Anglia şi Franţa le-au făcut în legătură cu dorinţa lor de pace. Să nu vorbim decît de poziţia neconstructivă şi neclară a conducătorului delegaţiei S.U.A. în subcomitetul Comisiei O.N.U. pentru dezarmare, de atragerea Iranului în pactul agresiv de la Bagdad şi de declaraţiile aţîţătoare şi provocatoare făcute de unii oameni politici din S.U.A. Acestea sînt fapte care arată că acţiunile guvernelor puterilor apusene nu urmează calea indicată de Conferinţa de la Geneva, ci vechea cale a falimentarei politici a „războiului rece".

Mai mult organele de presă cele mai autorizate din S.U.A. şi din alte state vest-europene şi-au intensificat propaganda împotriva „spiritului Genevei", încercînd forţat să determine opinia publică din ţările lor să nu spere în succesul conferinţei miniştrilor Afacerilor Externe. Teoriile pe care le emit comentatorii ce se îndeletnicesc cu ponegrirea rezultatelor Genevei sînt numeroase şi diferite. Unele afirmă că „spiritul Genevei" ar fi o calamitate pentru S.U.A. Altele spun că „spiritul Genevei" ar conveni numai U.R.S.S. Altele merg mai departe şi declară că adoptarea „spiritului Genevei" va lipsi Occidentul de posibilitatea „folosirii forţei" pentru „a modifica statutul" ţărilor de democraţie populară. Din aceste teorii, nu lipsesc nici afirmaţii făţişe că spiritul Genevei va determina diferitele parlamente ale ţărilor care participă la coaliţiile militare apusene, să acorde în viitor o atenţie mai mare intereselor naţionale în dauna intereselor alianţelor la care statele lor participă. Oricare ar fi aceste „teorii", din ele se desprinde teama cercurilor interesate în profituri de pe urma cursei înarmărilor, de opinia tot mai ostilă politicii de pe poziţii de forţă şi înarmărilor. Aceste cercuri se tem ca destinderea internaţională produsă de Conferinţa de la Geneva să nu se extindă şi să nu determine renunţarea la planurile războinice care le aduceau atîtea profituri.

La campania ostilă spiritului Genevei şi deci şi a conferinţei miniştrilor Afacerilor Externe care se deschide poimîine, contribuie şi unele păreri emise de unele personalităţi politice din Occident. Aceste păreri care pretind că exprimă „punctul de vedere occidental" în problemele ce vor fi discutate la conferinţa miniştrilor Afacerilor Externe, arată poziţia nereală pe care continuă să se situeze cercurile politice apusene. Astfel, în ce priveşte organizarea securităţii colective în Europa, Departamentul de Stat al S.U.A. a lăsat să se întrevadă printr-unul din reprezentanţii săi de vază — dl. Murphy — că ar vedea-o realizată doar prin intermediul Pactului Atlanticului de Nord. Dar azi toţi oamenii cinstiţi ştiu că Pactul Atlantic, din care fac parte doar cîteva state europene, este o organizaţie militară cu caracter agresiv, care nu poate reprezenta nici un fel de garanţie pentru ideea măreaţă a realizării securităţii pe continentul nostru. Popoarele Europei vor să asigure securitatea nu în cadrul unui sistem de blocuri militare, ci în cadrul unui sistem creat de un pact colectiv de securitate, la care să participe cu drepturi egale toate ţările europene.

Cît de nerealiste sînt părerile exprimate de unele cercuri politice apusene reiese şi din faptul că ele susţin, că problema germană nu va putea fi rezolvată decît prin înghiţirea R. D. Germane de către R. F. Germană. Absurditatea unei astfel de păreri este azi demonstrată puternic de realitatea existentă. Cele două state germane care s-au creat după cel de al doilea război mondial nu pot fi contopite mecanic. Drumul spre unitatea lor cere timp şi pretinde o înţelegere în primul rînd între guvernele existente la Berlin şi Bonn. Germanii înşişi pot să-şi rezolve problema unităţii naţionale şi nu reţetele impuse din afară. In privinţa aceasta, de mult simţ al realităţii a dat dovadă U.R.S.S., care a stabilit relaţii diplomatice şi cu guvernul vest-german, fapt care va aduce o contribuţie de seamă la rezolvarea problemei germane.

Unele cercuri politice apusene vorbesc de adoptarea unei strategii comune de către cei trei miniştri ai Afacerilor Externe apuseni. Lăsînd la o parte faptul că o înţelegere prealabilă a unora din părţi împotriva altei părţi nu serveşte scopurilor conferinţei ce se va deschide, crearea unei „strategii apusene" contravine directivelor elaborate de conducătorii celor patru puteri la Conferinţa de la Geneva, care stabilesc jaloanele căilor de urmat în rezolvarea problemelor internaţionale litigioase.

Unele cercuri apusene sînt de părere că, la conferinţa miniştrilor Afacerilor Externe, reprezentanţii apuseni trebuie să pună condiţii preliminare Uniunii Sovietice. N-au învăţat încă aceste cercuri că Uniunea Sovietică nu-i statul căruia i se pot impune condiţii.

Toate aceste planuri sau „strategii" pe care le pun la cale cercurile interesate în menţinerea şi continuarea politicii războiului rece nu sînt, fireşte, menite să contribuie la crearea condiţiilor favorabile bunei desfăşurări a lucrărilor conferinţei miniştrilor Afacerilor Externe. Ele n-au darul decît să ridice greutăţi în calea rezolvării sarcinilor care stau în faţa conferinţei. Nu căutînd divergenţe şi stabilind „strategii" potrivnice spiritului Genevei se poate contribui la rezolvarea problemelor securităţii europene, dezarmării şi apropierii între Est şi Vest. Dimpotrivă, apropiind punctele de vedere în problemele internaţionale litigioase importante, iată calea pe care trebuie să meargă, dacă vor să fie realişti, conducătorii statelor apusene.

„Spiritul Genevei" a arătat că n-au şanse de succes liniile rigide ale politicii „de pe poziţii de forţă". Geneva a arătat că numai atunci cînd s-a produs o renunţare la aceste linii rigide s-a putut realiza pasul important în dezvoltarea relaţiilor internaţionale.

Popoarele sînt pentru dezvoltarea succeselor realizate în iulie la Geneva. Iată de ce ele nu vor permite cercurilor agresive să înmormînteze „spiritul Genevei" şi să reediteze războiul rece. Ele cer miniştrilor Afacerilor Externe să ducă la îndeplinire directivele şefilor celor patru puteri şi să realizeze progresul aşteptat în rezolvarea problemelor internaţionale litigioase. Un progres în rezolvarea acestor probleme, şi numai un progres, ar satisface năzuinţa de pace şi colaborare internaţională a popoarelor din întreaga lume.

Poporul romîn, popor care iubeşte sincer pacea, susţine cu toată hotărîrea „spiritul Genevei". Alături de toate popoarele iubitoare de pace, el urează deplin succes conferinţei care se deschide la 27 octombrie la Geneva.

Declaraţiile d-lor Dulles şi Mac Millan în legătură cu Conferinţa de la Geneva

WASHINGTON 22 (Agerpres) — După cum anunţă Buletinul de ştiri al Casei Albe, secretarul departamentului de Stat al S.U.A., John Foster Dulles, a făcut vineri, înaintea plecării sale în Europa, o declaraţie în care a spus între altele: Conferinţa miniştrilor de Externe la care plec acum este menită să transpună în acorduri precise concluziile generale ale conferinţei de la Geneva a şefilor de guvern. La această conferinţă preşedintele Eisenhower a arătat că pentru aceasta va fi necesar un spirit de adevărată conciliere şi vor trebui să se facă anumite concesii de ambele părţi. Delegaţia S.U.A. va proceda conform acestui spirit.

Referindu-se la problema securităţii şi la problema germană, Dulles a subliniat din nou chestiunea „garanţiilor".

Vom încerca, a spus Dulles, să promovăm cauza dezarmării, problemă de care se ocupă în prezent O.N.U., şi sîntem gata să promovăm stabilirea de contacte între Est şi Vest pentru ca înţelegerea, prietenia şi cauza păcii să poată progresa.

Plec cu sprijinul preşedintelui şi al liderilor Congresului şi, cred, că şi cu sprijinul poporului american.

Imi dau seama, a declarat Dulles, că această conferinţă are implicaţii serioase, bazele sale au fost construite chiar de şefii guvernelor. Dacă nu vom fi în stare să construim pe aceste baze, numeroase speranţe se vor dovedi deşarte. Dacă însă, aşa cum cred, vom putea construi pe aceste baze, oricît de modest, aceasta va fi spre binele întregii lumi şi vom putea privi spre viitor cu o nouă încredere".

*

LONDRA 22 (Agerpres). — TASS transmite: La banchetul organizat la Londra în seara zilei de 21 octombrie, în cinstea participanţilor la lupta de la El Alamein din timpul celui de al doilea război mondial, Harold Mac Millan, ministrul Afacerilor Externe al Angliei a rostit o cuvîntare în care s-a referit la rezultatele conferinţei de la Geneva a şefilor guvernelor celor patru puteri care a avut loc în iulie a.c. şi a vorbit despre perspectivele apropiatei conferinţe a miniştrilor Afacerilor Externe ai celor patru puteri.

Subliniind că în momentul de faţă există deja o ordine de zi a conferinţei miniştrilor Afacerilor Externe, Mac Millan a situat pe primul plan problema germană.

Ignorînd faptul că există două state germane, ministrul Afacerilor Externe al Angliei a susţinut că rezolvarea cu succes a problemei „reunificării Germaniei în cadrul unui sistem de securitate europeană" ar depinde pe de-a întregul de poziţia Uniunii Sovietice. Mac Millan s-a pronunţat pentru tratative cu Uniunea Sovietică în problema germană, de pe discreditatele „poziţii de forţă", declarînd că asupra Uniunii Sovietice „vor trebui exercitate presiuni" şi „în cele din urmă ea va ceda".

Vorbind despre problema dezarmării, Mac Millan a recunoscut că Uniunea Sovietică a mers în întîmpinarea propunerilor puterilor occidentale (în ceea ce priveşte nivelul forţelor armate ale celor cinci mari puteri şi data intrării în vigoare a interzicerii armei atomice). Vorbitorul a pus însă accentul exclusiv pe problema controlului, declarînd că ea „nu este încă rezolvată".

Mac Millan a afirmat în continuare că există o a treia problemă în care progresul trebuie să fie posibil şi anume — „găsirea modalităţii de a intensifica obişnuitele contacte între oamenii din răsărit şi apus în domeniul sportului, călătoriilor, radio-ului, presei şi cărţilor". Incercînd să pună la îndoială sinceritatea Uniunii Sovietice, Mac Millan a făcut apel la „vigilenţă şi curaj", a cerut menţinerea N.A.T.O., „a alianţei dintre Europa, Statele Unite şi Canada", a pactului de la Bagdad precum şi noi măsuri militare din partea puterilor occidentale.

Timpul probabil pentru zilele de 26, 27 şi 28 octombrie

Vremea umedă şi ploioasă în cea mai mare parte a ţării. Cerul mai mult acoperit. Ploi mai abundente se vor semnala în sud-vestul ţării (Banat şi Oltenia). Vînt potrivit, prezentînd intensificări la sfîrşitul perioadei. Temperatura aerului în scădere. Noaptea va oscila între 1 şi 12 grade, iar ziua temperaturile maxime vor fi cuprinse între 14 şi 22 grade. Solul va fi umed, iar temperatura lui în scădere uşoară. La ora 8 dimineaţa, la adîncimea de 5-20 cm va fi cuprinsă între 6 şi 13 grade. Timp mai puţin favorabil lucrărilor agricole.

„Agricultura Nouă", organ al Ministerului Agriculturii şi Silviculturii din R.P.R. Apare de două ori pe săptămînă. Redacţia: Bucureşti, Piaţa Scînteii. Telefon 7.60.10, 7.60.20. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".
Abonamente pe: 3 luni, 5 lei; pe 6 luni, 10 lei; pe 1 an, 20 lei. Abonamentele se fac de către oficiile poştale, factorii poştali, difuzori voluntari de la sate, din gospodării colective, gospodării agricole de stat şi S.M.T. STAS — 3452 — 52